SABBAT BIJBEL LESSEN

Zwerftochten door de Woestijn, deel 1

januari - maart 2020

Inhoudsopgave

1. Gods gekozen leider 5
2. Een boodschap van bevrijding 10
3. Eigenwijsheid, een vrucht van trots 15
4. De plagen van Egypte 20
5. Het Pascha 26
6. Egypte verlaten 31
7. De Rode Zee oversteken 36
8. Lessen bij Mara en Elim 41
9. Brood uit de hemel 46
10. God treft voorzieningen voor Zijn volk 52
11. Het bezoek van Jethro 57
12. God spreekt tot Zijn volk 62
13. Een muur van bescherming 67

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: http://www.sdarm.org

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
Web: http://www.zda-ref.nl

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: http://www.zda-ref.nl

De Sabbat Bijbellessen, een dagelijks studieprogramma, zijn alle op de Bijbel en de Geest der profetie gebaseerd zonder toevoegingen. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, exacte gedachten weer te geven. Tussen haakjes staan enige woorden om in te staan voor een duidelijk, passend verband en een goede leesbaarheid. Verdere studie van de bronmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Advent Digital op de voor- en achterkant, Google maps op p. 25, 72.

Voorwoord

"De geschiedenis van het woestijnleven van Israël is vermeld voor het welzijn van het Israël Gods in de laatste dagen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 256.*

"Het gemor van het oude Israël en hun opstandige ontevredenheid, zowel als de machtige wonderen te hunnen gunste gewrocht, alsmede de straf voor hun afgoderij en ondankbaarheid, zijn vermeld voor onze bestwil. Het voorbeeld van het oude Israël is gegeven als een waarschuwing voor het volk van God, opdat ze zich verre houden van het ongeloof en Zijn gramschap ontgaan. Zouden de ongerechtigheden der Hebreeën uit de Heilige Schrift zijn weggelaten en enkel hun deugden vermeld zijn, zou hun geschiedenis ons niet de les leren, die ze nu heeft." *–Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 452.*

Als wij beginnen met het eerste deel van een tweedelige serie over de "Zwerftochten door de Woestijn", zal de belangrijkste focus liggen op: de geboorte van Mozes en zijn voorbereiding om de exodus-beweging te leiden; de plagen van Egypte; de bevrijding van Israël van de Egyptische slavernij; de aankomst van de Israëlieten bij de Sinaï en het ontvangen van de wet. Wij zullen voorbeelden tegenkomen van zowel ongeloof als de verwoestende gevolgen en getrouwheid en de gezegende beloningen. Wij zullen de vreselijke gevolgen zien van het afwijzen van Gods waarschuwingen, evenals de zegeningen voor hen, die ervoor kiezen om Gods Woord te geloven en ernaar te handelen.

Velen van de Israëlieten droegen de invloed van Egypte met zich mee. Hoewel zij Egypte lichamelijk verlieten, brachten zij veel van de gebruiken en denkpatronen van Egypte met zich mee. Ook wij zijn uit het geestelijke Egypte, de wereld, geroepen. Ook wij hebben een verbond gesloten om God te volgen, maar toch handelen en denken wij als de wereld. Als wij deze lessen bestuderen, mogen wij gewillige harten hebben om God volledig te volgen.

"De opdracht van Mozes zou lang zo moeilijk niet geweest zijn, als niet vele Israëlieten zo verdorven waren geworden, dat ze weigerden om Egypte te verlaten." *–Patriarchen en Profeten, blz. 228.* Maar "Gedurende de jaren van hun dienstwerk in Egypte waren er onder de Israëlieten enigen geweest, die aan de dienst van Jehova hadden vastgehouden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 227.* De ouders van Mozes behoorden tot deze trouwe enkelingen. Zijn moeder, een godvrezende vrouw, wist hoe zij haar zoon moest opvoeden. "Heel het toekomstig leven van Mozes, de grote zending, die hij vervulde als leider van Israël, getuigt van de belangrijkheid van het werk van de christelijke moeder." *–Patriarchen en Profeten, blz. 213.*

Moge God ons helpen te leren van de fouten van de Israëlieten. Mogen wij ook leren van hun successen en zijn onder de weinige getrouwen, die God volgen ten koste van alles.

De Sabbatschool Afdeling van de Generale Conferentie

Eerste Sabbatgaven voor het hoofdkantoor van het Amazone Veld (ARAM), Brazilië

Amazonas en Roraima zijn twee staten in het noorden van Brazilië, die worden gekenmerkt door een overvloed aan interessante kenmerken. Roraima bestaat uit ongeveer 230.000 km^2 en heeft de kleinste bevolkingsdichtheid van het land, met 2,25 inwoners per km^2. De hoofdstad Boa Vista is de enige Braziliaanse hoofdstad, die zich volledig op het noordelijk halfrond bevindt. De economie van de staat is sterk afhankelijk van commerciële goederen en de dienstverlenende industrie. Toerisme groeit snel in het gebied, vooral naar de bijzondere berg Roraima.

Amazonas is een grote staat, met 1.600.000 km^2. Het heeft ook een bevolking van bijna vier miljoen inwoners, waarvan 80% in stedelijke gebieden woont. De hoofdstad Manaus, is de dichtstbevolkte stad in Noord Brazilië, met ongeveer 1,8 miljoen inwoners. Door de staat stroomt de Amazone rivier, die internationaal bekend staat als 's werelds grootste in watervolume.

Het evangelie bereikte deze regio in de jaren 70 toen een groep colporteurs in Manaus aankwamen. Het werk, dat in dit gebied begon, ontwikkelde zich tot de Roraima en Amazone als Veld (ARAM), dat 200 leden heeft. De meesten van deze broeders en zusters zijn afhankelijk van een familie boerenbedrijf, met weinig financiële middelen. Hun makkelijkste transportmiddelen zijn kano's, boten of schepen, een risicovolle, tijdrovende en dure methode. Een reis naar het midden van het land moet worden gemaakt door de lucht. Dit alles draagt bij aan een gevoel van isolement.

Het ARAM Veld is onlangs ontstaan en het hoofdkantoor werd gevestigd in de kerk van Manaus, een tempel die meer dan vier decennia geleden werd gebouwd. Daarom heeft het gebouw dringend renovatie nodig. Nieuw sanitair, kamers voor kinderen en jongeren klassen, een keuken, een eetzaal en een nieuwe predikanten woning zijn essentiële toevoegingen, die nodig zijn. Kantoren moeten worden aangepast binnen de huidige infrastructuur. Deze onderneming is een onmiddellijke behoefte en onze middelen zijn weinig, dus doen we een beroep op onze broeders en zusters met dit verzoek. Als u nu gul bent en royaal doneert, zal de Heer u overvloedig belonen.

Uw broeders en zusters van het ARAM Veld in de Noord Braziliaanse Unie.

GODS GEKOZEN LEIDER

"Door geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genaamd te worden; verkiezende liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben" (Hebreeën 11:24-25).

"De kracht van Mozes was zijn binding met de Bron van alle kracht, de God der heerscharen. Hij steeg hoog uit boven alle aardse verleidingen en vertrouwde zich volkomen toe aan God." *–Bijbelkommentaar, blz. 31.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 209-220.

Zondag 29 december

1. Satan probeert Gods plan te verijdelen

A. Toen de kinderen van Israël, wonende in het land Egypte, snel een talrijk ras werden, wat stelde Farao toen voor om te doen uit angst, dat zij zich op een dag tegen hem zouden keren? Exodus 1:15-17, 22.

_____

_____

_____

"De koning en zijn raadsleden hadden gehoopt de Israëlieten door harde arbeid te onderdrukken en op deze wijze hun aantal te verminderen en hun onafhankelijke geest te verpletteren. Toen ze merkten, dat ze op deze wijze hun doel niet bereikten, namen ze wredere maatregelen. Bevelen werden gegeven aan de vrouwen, die door hun werk in de gelegenheid waren, het bevel uit te voeren om de mannelijke Hebreeuwse kinderen bij de geboorte te doden. In dit alles was Satan de aanstoker. Hij wist, dat er een Bevrijder uit Israël zou opstaan, en door de koning ertoe te brengen hun kinderen om te brengen, hoopte hij Gods plan te doen mislukken. Maar de vrouwen vreesden God en durfden het wrede bevel niet uit te voeren. De Here keurde hun handelswijze goed en zegende hen. De koning, toornig over het mislukken van zijn plan, herhaalde zijn bevel met groter kracht en nadruk." *–Patriarchen en Profeten, blz. 210-212.*

2. Voorbereiden van een leider

A. Wat was het erfdeel van Mozes? Exodus 2:1; 6:20.

"(Zie Exodus 1:22). Terwijl dit bevel nog van kracht was, werd aan Amram en Jochebed, gelovige Israëlieten uit de stam van Levi, een zoon geboren. De baby was een 'schoon' kind, en de ouders, die geloofden, dat de tijd van Israëls bevrijding nabij was en dat God een Verlosser zou voortbrengen om Zijn volk te bevrijden, besloten hun kleine niet op te offeren." *–Patriarchen en Profeten, blz. 212.*

B. Wat deed de moeder van Mozes om zijn leven te redden? Exodus 2:2-4.

C. Hoe verwierp God de plannen van Satan om Gods geplande bevrijder te vernietigen? Exodus 2:5-10. Wat kunnen wij leren van de manier, waarop de moeder van Mozes haar heilig toevertrouwd pand vervulde in het opvoeden van haar zoon voor God?

"God had de gebeden van de moeder gehoord; haar geloof was beloond. Met diepe dankbaarheid nam ze haar nu veilige en gelukkige taak op zich. Vol geloof maakte ze gebruik van de gelegenheid, die ze had om haar kind de kennis van God bij te brengen. Vol vertrouwen had ze het gevoel, dat hij gespaard was voor een belangrijk werk. Ze wist, dat ze hem spoedig weer zou moeten afstaan aan zijn koninklijke moeder, waar hij omringd zou zijn door invloeden, die hem gemakkelijk van God zouden kunnen afvoeren. Dit alles maakte, dat ze vlijtiger en zorgvuldiger was in haar onderricht dan het geval was met de andere kinderen. Ze trachtte zijn geest te vullen met vrees voor God en liefde voor waarheid en recht, en bad ernstig, dat hij bewaard zou blijven voor alle verderfelijke invloeden. Ze toonde hem de dwaasheid en de zonde van afgoderij en al jong leerde ze hem zijn knieën te buigen en te bidden tot de levende God, die alleen kon horen en helpen bij alle gebeurtenissen…

De lessen, die hij van zijn moeder geleerd had, kon hij niet vergeten. Ze vormden een schild tegen de trots, het ongeloof en de ondeugd, die bloeiden te midden van de pracht van het hof." *–Patriarchen en Profeten, blz. 212-213.*

"Elk kind, geboren in het gezin, is een heilig toevertrouwd pand. God zegt tegen de ouders: 'Neem dit kind en voed het op voor Mij, zodat het een eer kan zijn voor Mijn naam, en een kanaal waardoor Mijn zegeningen naar de wereld zullen vloeien'." *–Counsels to Parents, Teachers and Students, blz. 145.*

3. Een Egyptisch opvoeding

A. Wat bracht de tweede fase van het onderwijs van Mozes met zich mee, volgend op zijn eerste opleiding thuis? Handelingen 7:22. Waarom denkt u, dat God hem in het paleis van Farao heeft geplaatst?

"Vanuit de nederige woning in Gosen kwam de zoon van Jochebed in het paleis van de Farao's, van de Egyptische prinses, waar hij ontvangen werd als een geliefde en geachte zoon. Op de scholen van Egypte ontving Mozes de hoogste burgerlijke en militaire opleiding. In het bezit van grote persoonlijke aantrekkelijkheden, edel van voorkomen en gestalte, beschaafd en met vorstelijke manieren, vermaard als militair aanvoerder, werd hij de trots van de natie. De koning van Egypte was tevens lid van de priesterklasse; en zo werd Mozes, hoewel hij weigerde deel te nemen aan de heidense afgodendiensten, ingewijd in al de verborgenheden van de Egyptische godsdienst." *–Karaktervorming, blz. 61.*

B. Welke keus moest Mozes later in zijn leven maken, vanwege de getrouwe opvoeding vroeger door zijn ouders? Hebreeën 11:24-26.

"Mozes was geschikt om een ereplaats in te nemen onder de groten der aarde, om te blinken aan het hof van het heerlijkste koninkrijk en daar de scepter te zwaaien. Zijn intellectuele grootheid onderscheidt hem ver boven de grote mannen aller tijden. Als geschiedenis schrijver, dichter, filosoof, legeraanvoerder en wetgever heeft hij zijns gelijke niet gehad. Toch had hij, met de wereld voor zich, de morele kracht om de vleiende vooruitzichten van rijkdom, van grootheid en roem af te slaan, daar 'hij liever met het volk Gods kwaad wilde verdragen, dan tijdelijk van de zonde te genieten'.

Mozes was onderricht aangaande de uiteindelijke beloning, die aan de nederige en gehoorzame dienaar van God gegeven zal worden, en werelds gewin zonk in het niet in vergelijking hiermee. Het prachtige paleis van Farao en de troon van de vorst werden Mozes op de verleidelijke wijze voorgehouden. Maar hij wist, dat zondige vermaken, die mensen ertoe brengen God te vergeten, in de vorstelijke zalen woonden. Hij zag verder dan het prachtige paleis, verder dan de vorstenkroon, naar de hoge eer die betoond zal worden aan de heiligen des Allerhoogsten in een koninkrijk, waar geen zonde bestaat. Hij zag in geloof een onverderfelijke kroon, die de Koning des hemels zou plaatsen op het hoofd van de overwinnaar. Dit geloof bracht hem ertoe zich af te wenden van de groten der aarde en zich te voegen bij het nederige, arme en verachte volk, dat had gekozen om liever Gode gehoorzaam te zijn dan de zonde te dienen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 215.*

4. Van een prins naar een herder

A. Wat waren de gevolgen, toen Mozes op zijn eigen manier Gods plan voor Israël probeerde uit te werken? Exodus 2:11-15; Handelingen 7:23-29.

"Mozes had verondersteld, dat zijn opleiding in de wijsheid van Egypte hem volledig geschikt maakte om Israël uit de slavernij te leiden. Had hij niet geleerd al die dingen, die nodig waren voor een generaal van legers? Had hij niet de voordelen gehad van de beste scholen van het land? Ja, hij voelde, dat hij zijn volk kon bevrijden. Hij begon zijn werk door te proberen hun gunst te verkrijgen door hun fouten te herstellen. Hij doodde een Egyptenaar, die zich opdrong bij een van de Israëlieten. Hierdoor toonde hij de geest van hem, die vanaf het begin een moordenaar was, en bewees hij, dat hij ongeschikt was om de God van genade, liefde en tederheid te vertegenwoordigen.

Mozes maakte een ellendige mislukking van zijn eerste poging; en, zoals vele anderen, verloor hij onmiddellijk het vertrouwen in God en keerde zijn toegewezen werk de rug toe. Hij vluchtte voor de toorn van Farao. Hij concludeerde, dat, vanwege zijn grote zonde bij het nemen van het leven van de Egyptenaar, God hem niet zou toestaan deel te nemen aan het werk om zijn volk van hun wrede slavernij te bevrijden. Maar de Heer stond deze dingen toe, zodat Hij Mozes de zachtmoedigheid, goedheid en lankmoedigheid zou leren, die voor elke arbeider voor de Meester noodzakelijk zijn om te bezitten om een succesvolle werker in Zijn zaak te zijn." –*Counsels to Parents, Teachers and Students, blz. 407.*

"Het was niet de bedoeling van God, dat Zijn volk door wapengeweld bevrijd zou worden, zoals Mozes meende, maar door Zijn eigen macht, zodat de eer alleen aan Hem te beurt zou vallen. Toch werd ook deze overhaaste daad door God beschikt om Zijn doel te bereiken. Mozes was nog niet bereid voor dit grote werk. Hij moest nog dezelfde geloofsles leren, die aan Abraham en Jakob was onderwezen, niet te vertrouwen op menselijke kracht of wijsheid, maar op de macht van God voor het vervullen van Zijn beloften." –*Patriarchen en Profeten, blz. 216-218.*

B. Hoe vond Mozes een thuis in het land Midian, en wie werd zijn gezin? Exodus 2:16-22; 18:2-4.

C. Wat was de bezigheid van Mozes in het land Midian? Exodus 3:1.

5. Opleiding in de school van ontbering

A. Wat werd later over Mozes gezegd, wat de grote verandering toonde, die werd veroorzaakt door de jarenlange opleiding in de woestijn? Numeri 12:3. Welke lessen had hij in de woestijn geleerd?

"De opleiding van Mozes, ontvangen als de kleinzoon van de koning, was zeer grondig. Niets was nagelaten, dat bedoeld was om van hem een wijs man te maken, zoals de Egyptenaren wijsheid begrepen. Deze opleiding was een hulp voor hem in veel opzichten; maar het meest waardevolle deel van zijn aanpassing aan zijn levenswerk was, dat wat hij ontving tijdens zijn werk als herder. Terwijl hij zijn kudden door de wildernis van de bergen naar de groene weiden van de valleien leidde, onderwees de God van de natuur hem de hoogste en grootste wijsheid. In de school der natuur, met Christus zelf als leraar, dacht hij na over en leerde de lessen van nederigheid, zachtmoedigheid, geloof en vertrouwen, en van een bescheiden manier van leven, die zijn ziel dichter aan God bonden. In de eenzaamheid van de bergen leerde hij datgene, wat al zijn instructies in het paleis van de koning hem niet konden geven, eenvoudig, onwrikbaar geloof en constant vertrouwen in de Heer." –*Fundamentals of Christian Education, blz. 342.*

"In de school van zelfverloochening en moeilijkheden moest hij geduld leren, moest hij zijn hartstochten matigen. Alvorens hij verstandig kon besturen, moest hij leren te gehoorzamen. Zijn hart moest ten volle in harmonie zijn met God, eer hij de kennis van Gods wil aan Israël kon overbrengen. Door zijn eigen ervaring moest hij voorbereid worden om vaderlijke zorg uit te oefenen over allen, die zijn hulp nodig hadden." –*Patriarchen en Profeten, blz. 218.*

Vrijdag — Terugblik — 3 januari

1. Hoe wist Satan, dat een bevrijder uit de Israëlieten moest worden opgewekt, en wat deed hij om te proberen dit te voorkomen?
2. Hoe voedde de moeder van Mozes het kind op, waarvan zij zeker was, dat het een grote bestemming had? Voor welk doel moeten kinderen nu worden opgevoed?
3. Wat leidde Mozes om armoede te kiezen boven werelds gewin?
4. Waarom moest Mozes opnieuw worden opgeleid in een verlaten plaats?
5. Wat leerde Mozes in zijn jaren als herder? Welke dingen kunnen wij leren van de beproevingen, die wij in ons eigen leven ervaren?

EEN BOODSCHAP VAN BEVRIJDING

“Neem dan deze staf in uw hand, waarmee gij die tekenen doen zult” (Exodus 4:17).

“De tijd voor de verlossing van Israël was gekomen. Maar Gods doel zou tot stand gebracht worden op een wijze, die spotte met menselijke trots. De verlosser zou komen als een eenvoudige herder, met slechts een staf in zijn hand; maar God zou die staf tot een symbool maken van Zijn macht.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 219-220.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 220-224.

Zondag — 5 januari

1. Mededeling van God

A. Wat gebeurde er in Egypte, terwijl Mozes zorgde voor de kudden van Jethro? Exodus 2:23-25.

B. Welke ervaring had Mozes bij de brandende struik? Exodus 3:1-5.

C. Welke belangrijke les kunnen wij leren van deze ervaring? Psalm 89:8.

“Nederigheid en eerbied moeten het gedrag kenmerken van allen, die in de tegenwoordigheid van God komen. In Jezus’ naam mogen we vol vertrouwen tot Hem naderen, maar we mogen Hem niet naderen met de aanmatigende vrijmoedigheid, alsof Hij onze gelijke was. Er zijn mensen, die de grote almachtige God, die een ontoegankelijk licht bewoont, naderen alsof ze een gelijke aanspreken, of zelfs een mindere. Er zijn mensen, die zich in zijn huis gedragen, zoals ze dat niet zouden doen in de audiëntiezaal van een aards vorst. Zij moeten eraan denken, dat ze in tegenwoordigheid zijn van Hem, die door serafim wordt aanbeden, voor wie engelen hun gelaat bedekken.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 220.*

2. God roept Mozes

A. Wat ging de Heer doen voor Zijn volk? Exodus 3:7-9.

B. Hoe paste Mozes in Gods plan om dit te volbrengen? Exodus 3:10; Handelingen 7:34-35.

C. Hoe reageerde Mozes op Gods oproep en wat wilde de Heer, dat hij zich realiseerde? Exodus 3:11-15.

“Verbaast en ontzet over deze opdracht trad Mozes terug, met de woorden: ‘Wie ben ik, dat ik naar Farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden’. Het antwoord luidde: ‘Ik ben immers met u! En dit zal u het teken zijn, dat Ik u gezonden heb: wanneer gij het volk uit Egypte hebt geleid, zult gij God dienen op deze berg’.

Mozes dacht aan de moeilijkheden, die hem te wachten stonden, aan de blindheid, de onwetendheid en het ongeloof van zijn volk, van wie velen bijna niets meer wisten van de ware God. ‘Maar’, zei hij, ‘wanneer ik tot de Israëlieten kom en hun zeg: De God uwer vaderen heeft mij tot u gezonden, en zij mij vragen: hoe is zijn naam, wat moet ik hun dan antwoorden?’

Het antwoord luidde: ‘IK BEN, DIE IK BEN’. Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij tot u gezonden’.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 220-221.*

“Mozes verwachtte niet, dat dit de manier was, waarop de Heer hem zou gebruiken om Israël uit Egypte te bevrijden. Hij dacht, dat het door strijd zou zijn. En toen de Heer hem bekend maakte, dat hij voor Farao moest staan, en in Zijn naam hem vragen Israël te laten gaan, huiverde hij voor de opdracht.

De Farao, voor wie hij moest verschijnen, was niet degene, die had besloten, dat hij ter dood moest worden gebracht. Die koning was dood en een ander had de teugels van de regering overgenomen. Bijna alle Egyptische koningen werden Farao genoemd. Mozes had er de voorkeur aan gegeven om aan het hoofd van de kinderen van Israël te staan als hun generaal en oorlog te voeren met de Egyptenaren. Maar dit was niet Gods plan. Hij zou voor zijn volk worden groot gemaakt, en niet alleen hen maar ook de Egyptenaren leren, dat er een levende God is, die macht heeft om te redden en te vernietigen.” *–Spiritual Gifts 3, blz. 1 89-190.*

3. God verzekert Mozes

A. Welke boodschap moest Mozes de oudsten van Israël geven? Exodus 3:16-20.

B. Hoe zou God Zijn belofte vervullen, dat Zijn volk Egypte niet met lege handen zou verlaten? Exodus 3:21-22.

"De Egyptenaren waren verrijkt door de arbeid, die ze onrechtmatig van de Israëlieten hadden geëist, en nu de laatsten zich op weg zouden begeven naar hun nieuw tehuis, konden ze terecht het loon voor hun jaren arbeid opeisen. Ze moesten artikelen van waarde vragen, die gemakkelijk meegenomen konden worden, en God zou hun gunst schenken in het oog der Egyptenaren. De machtige wonderen, die voor hun bevrijding bewerkstelligd zouden worden, zouden schrik brengen bij de verdrukkers, zodat aan het verzoek van de slaven voldaan zou worden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 221.*

C. Welk verder bewijs gaf de Heer Mozes van Zijn voorzienigheid, omdat hij onwillig was om Gods roeping aan te nemen? Exodus 4:1-9. Hoe moeten wij nu antwoorden op Gods roeping?

"Mozes zag onoverkomelijke moeilijkheden voor zich. Welk bewijs kon hij geven, dat God hem werkelijk gezonden had? 'Maar als zij mij niet geloven en niet naar mij luisteren, doch zeggen: de Here is niet verschenen?' Nu kreeg hij bewijzen, die zijn zintuigen aanspraken. Hij moest zijn staf op de grond werpen. Toen hij dit deed, werd deze een slang, en Mozes vluchtte weg. Hij kreeg bevel de slang te pakken, en in zijn hand werd ze een staf. Nu moest hij zijn hand in zijn boezem steken. Hij gehoorzaamde, en, toen hij ze eruit trok, zie, zijn hand was melaats, sneeuwwit. Nadat hem was gezegd de hand opnieuw in zijn boezem te steken, bemerkte hij bij het terugtrekken, dat ze weer was geworden als zijn andere hand. Door deze wonderen verzekerde de Here aan Mozes, dat zijn eigen volk, zowel als Farao, overtuigd zouden zijn, dat Iemand, machtiger dan de koning van Egypte, onder hen aanwezig was." *–Patriarchen en Profeten, blz. 221-222.*

"Wie staat klaar om bij Gods oproep lang gekoesterde plannen en familiebetrekkingen op te geven? Wie zal nieuwe plichten op zich nemen, en nieuwe gebieden betreden om Gods werk te doen met een gewillig en vastberaden hart, terwijl ze voor Christus' werk hun verlies als winst beschouwen?" *–Patriarchen en Profeten, blz. 99.*

4. God blijft Mozes bemoedigen

A. Wat toont, dat Mozes nog steeds onwillig was Gods oproep te gehoorzamen? Exodus 4:10-13.

"Maar de dienstknecht van God was nog steeds overweldigd door de gedachte aan het vreemde en wonderlijke werk, dat hem wachtte. In zijn verwarring en vrees zocht hij nu een verontschuldiging door zijn moeilijke spraak… Hij was zo lang uit Egypte weggeweest, dat hij de taal niet meer zo goed beheerste als toen hij onder hen vertoefde…

In het eerst waren deze verontschuldigingen het gevolg van nederigheid en ootmoed; maar nadat God beloofd had om alle moeilijkheden uit de weg te ruimen en hem succes te verlenen, toonde elk verder terugschrikken en klagen over ongeschiktheid een gebrek aan vertrouwen in God. Er lag de vrees in opgesloten, dat God niet in staat was om hem geschikt te maken voor het grote werk, waartoe Hij hem geroepen had, of dat Hij Zich vergist had in het kiezen van de juiste persoon." *–Patriarchen en Profeten, blz. 222.*

B. Welke hulp bood God aan Mozes, toen Hij geduldig Zijn dienstknecht probeerde te bemoedigen? Exodus 4:14-17. Hoe bemoedigt God Zijn volk nu?

"Laten zij (de leden van Gods gemeente) beseffen, dat het werk, waarmee zij zich bezighouden, er een is, waarop de Heer Zijn zegel heeft geplaatst…

Hij vraagt ons door te gaan met de woorden te spreken, die Hij ons geeft, terwijl Zijn heilige aanraking op onze lippen gevoeld wordt." *–God's Amazing Grace, blz. 275.*

C. Welke verdere zekerheid gaf God Mozes? Exodus 4:18-23.

"Iemand zal macht en bekwaamheid verkrijgen, als hij de verantwoordelijkheden aanvaardt, die God op hem legt, en met heel zijn hart ernaar streeft zich te ontwikkelen om ze op de juiste wijze te volbrengen. Als Mozes op eigen kracht en wijsheid, en begerig de grote opdracht had aanvaard, zou hij te kennen hebben gegeven, dat hij volkomen ongeschikt was voor zulk een werk. Het feit, dat iemand zijn zwakheid beseft, is op zijn minst een bewijs, dat hij de grootte van het aangewezen werk beseft, en dat hij God tot zijn Raadgever en kracht wil maken." *–Patriarchen en Profeten, blz. 223.*

Donderdag — 9 januari

5. Mozes' terugkeer naar Egypte

A. Toen Mozes Gods roeping aanvaardde en naar Egypte ging, wat gebeurde er onderweg? Exodus 4:24-26. Welke plechtige parallel kan worden getrokken uit deze gebeurtenis?

"Mozes herinnerde zich, dat hij een van Gods geboden had veronachtzaamd; door te zwichten voor de overredingskracht van zijn vrouw, had hij nagelaten zijn jongste zoon te besnijden. Hij had nagelaten te voldoen aan de voorwaarde, waarop zijn kinderen aanspraak konden maken op de zegeningen van Gods verbond met Israël; en zulk een veronachtzaming door de leider die door God was verkoren, kon slechts de kracht van Gods geboden bij het volk verzwakken…

Tijdens zijn zending naar Farao bevond Mozes zich in groot gevaar; zijn leven kon slechts gespaard worden door de bescherming van heilige engelen. Maar als hij tijdens zijn leven aan hem bekende verplichting naliet, was hij niet veilig; want dan konden Gods engelen hem niet bewaren.

In de tijd van benauwdheid, kort voor de wederkomst van Jezus, zullen de rechtvaardigen bewaard worden door de dienst van hemelse engelen; maar er zal geen beschutting zijn voor de overtreder van Gods wet. Engelen kunnen geen bescherming bieden aan hen, die een van Gods geboden veronachtzamen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 223-224.*

B. Hoe reageerde het volk op de boodschap van bevrijding, toen Mozes en Aäron in Egypte aankwamen en de oudsten verzamelden? Exodus 4:29-31.

Vrijdag — Terugblik — 10 januari

1. Wat leert het verslag van Mozes bij de brandende struik ons over de manier, waarop wij God in gebed en in het heiligdom moeten benaderen?
2. Hoe verwachtte Mozes, dat God Israël uit Egypte zou bevrijden?
Waarom bevrijdde God Israël niet op deze manier?
3. Waarom zijn wij soms onwillig om Gods roeping aan te nemen om voor Hem te werken?
4. Wat is een teken van ware grootheid in hen, die God dienen?
5. Wat doen zij, die slechts één van de goddelijke voorschriften negeert in de tijd der benauwdheid vóór ons?

EIGENWIJSHEID, EEN VRUCHT VAN TROTS

"Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien" (Galaten 6:7).

"Farao zaaide koppigheid en hij oogstte koppigheid. Zelf zaaide hij dit zaad. God behoefde evenmin een nieuwe macht te gebruiken om in de groei ervan tussenbeide te komen, als het voor Hem nodig is om tussenbeide te komen bij de groei van een graankorrel." – *Bijbelkommentaar, blz. 33.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 225-231.

Zondag — 12 januari

1. Farao weerstaat God

A. Toen Mozes en Aäron voor de koning van Egypte kwamen, welk verzoek deden zij hem en hoe reageerde hij? Exodus 5:1-3.

B. Welke waarschuwing moeten wij nemen van de trots en opstandigheid van Farao? Galaten 6:7; Spreuken 11:2.

"Zij, die hun eigen ideeën plaatsen boven de duidelijke aangegeven wil van God, zeggen net als Farao: ''Wie is de Here, dat ik naar Zijn stem zou luisteren?' Elke verwerping van licht verhardt het hart en verduistert het begrip, en zo vinden de mensen het steeds moeilijker om onderscheid te maken tussen goed en kwaad, en ze worden steeds onbeschaamder in het weerstand bieden aan Gods wil." *–Bijbelkommentaar, blz. 33.*

"Laat allen worden gewaarschuwd door de boodschappen, die vanuit de hemel worden gezonden, dat, wanneer iemand zijn eigen wegen en zijn eigen oordeel als allerhoogste zal verhogen, hij onder Satans beheer zal komen en door hem misleid worden, totdat zijn geest en zijn methoden zullen gelijk zijn aan de aartsbedrieger, beetje bij beetje, totdat zijn hele geest onder de invloed van de betovering is. De slang houdt zijn oog gericht op een mens om hem te bezweren, totdat hij geen kracht meer heeft om uit de strik weg te gaan." *–The Publishing Ministry, blz. 175.*

2. Farao voegt grotere lasten toe

A. Welke beschuldiging bracht de koning tegen Mozes en Aäron? Exodus 5:4-5. Naar welke 'rust' verwees hij?

"Tijdens hun slavernij had Israël tot op zekere hoogte de kennis van Gods wet uit het oog verloren, en waren ze afgeweken van zijn geboden. De Sabbat werd niet langer gevierd, en de eisen van hun opzichters maakten het vieren ervan schijnbaar onmogelijk. Maar Mozes had zijn volk laten zien, dat gehoorzaamheid aan God de eerste voorwaarde was om bevrijd te worden; en het streven om het vieren van de Sabbat te herstellen was de verdrukkers opgevallen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 225-226.*

B. Wat was het doel van God om Israël uit Egypte te halen? Psalm 105:43-45. Welke betrokkenheid heeft dit voor ons?

"Zoals de Sabbat het teken was, dat Israël onderscheidde, toen zij uit Egypte kwamen om het aardse Kanaän binnen te gaan, zo is hij het teken, dat nu Gods volk onderscheidt, wanneer zij uit de wereld komen om de hemelse rust in te gaan. De Sabbat is een teken van de verhouding, die bestaat tussen God en Zijn volk, een teken dat zij Zijn wet eren. Hij maakt een onderscheid tussen Zijn trouwe onderdanen en overtreders…

De Sabbat, aan de wereld gegeven als het teken van God als de Schepper, is ook het teken van Hem als de Heiligmaker. De macht, die alle dingen schiep, is de macht, die de ziel naar Zijn beeld herschept." *–Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 13.*

"Wanneer de wet van God aldus in het leven wordt geopenbaard, zal zelfs de wereld de superioriteit erkennen van hen, die God liefhebben en vrezen en dienen boven elk ander volk op aarde." *–Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 387.*

C. Wat was het gevolg van het gesprek met Farao? Exodus 5:6-14.

"De koning, die opgeschrikt was, dacht dat de Israëlieten een opstand tegen hem in de zin hadden. Ontevredenheid was het gevolg van nietsdoen; hij zou zorgen, dat er geen tijd overbleef voor het maken van gevaarlijke plannen. Terstond nam hij maatregelen on hun juk te verzwaren en hun geest van onafhankelijkheid te doven." *–Patriarchen en Profeten, blz. 226.*

3. God test het geloof van Israël

A. Met welk verwijt kwamen de ambtslieden van de kinderen van Israël naar Mozes en Aäron? Exodus 5:19-21.

B. Waarom bevrijdde de Heer Israël niet onmiddellijk? Handelingen 14:22.

"De Hebreeën hadden verwacht, dat ze hun vrijheid zouden verkrijgen zonder een speciale beproeving van hun geloof of zonder werkelijk lijden en tegenspoed. Maar ze waren nog niet gereed om bevrijd te worden. Ze hadden weinig geloof in God, en waren onwillig om lijdzaam te blijven onder hun beproevingen, tot Hij het ogenblik gekomen achtte om voor hen te werken. Velen waren tevreden om in slavernij te blijven, liever dan de moeilijkheden het hoofd te bieden, die gepaard zouden gaan met het vertrek naar een vreemd land; en de gewoonten van sommigen waren zozeer gelijk geworden aan die van de Egyptenaren, dat ze verkozen in Egypte te blijven wonen. Daarom verloste de Here hen niet door de eerste openbaring van Zijn macht voor de Farao. Hij leidde de gebeurtenissen om de tirannieke geest van de Egyptische koning te doen ontplooien en tevens om Zich te openbaren aan Zijn volk. Door het zien van Zijn recht, Zijn macht en Zijn liefde zouden ze verkiezen Egypte te verlaten en zich over te geven aan Zijn dienst. De opdracht van Mozes zou lang zo moeilijk niet geweest zijn, als niet vele Israëlieten zo verdorven waren geworden, dat ze weigerden om Egypte te verlaten." *–Patriarchen en Profeten, blz. 228.*

"De kinderen van Israël waren verslaafd aan losbandigheid, afgoderij, vraatzucht en grove ondeugden. Dit is altijd het gevolg van slavernij. Maar de Heere zag op Zijn volk en na hun bevrijding onderwees Hij hen. Zij bleven niet onverzorgd." *–The Southern Work, blz. 43.*

C. Toen Mozes bij de Heer klaagde, toen er nieuwe beproevingen over Israël kwamen, wat beloofde de Heer te doen voor Zijn volk? Exodus 5:22-23; 6:1-8.

"Uit genade jegens ons plaatst Hij (God) ons niet altijd in de gemakkelijkste positie. Want als Hij dat deed, dan zouden we in onze zelfgenoegzaamheid vergeten, dat de Heer onze helper in nood is. Maar Hij verlangt ernaar Zichzelf in onze nood aan ons te tonen en te laten zien welke overvloedige middelen ons ter beschikking staan, onafhankelijk van onze omstandigheden. Teleurstelling en beproeving worden tot ons toegelaten, zodat wij onze eigen hulpeloosheid beseffen, en leren ons tot de Heer te wenden om hulp, zoals een kind, dat honger of dorst heeft, een beroep doet op zijn aardse vader." *–Christus Weerspiegelen, blz. 352.*

4. Het volk is terneergeslagen

A. Hoe ontvingen zij de boodschap van de Heer, toen Mozes de tweede keer tot de kinderen van Israël sprak? Exodus 6:9. Welke beloften moeten een bron van hoop geweest zijn voor alle Israëlieten? Genesis 15:13-14; 50:24.

"De oudsten van Israël trachtten het verdwijnende geloof van hun broederen te ondersteunen door het herhalen van de beloften, die aan hun vaderen waren gedaan en aan het profetisch woord van Jozef eer hij stierf, waarin hun bevrijding uit Egypte was voorzegd. Sommigen luisterden en geloofden. Anderen zagen naar de gebeurtenissen om hen heen en weigerden te hopen. De Egyptenaren, die hoorden wat er plaatsvond onder hun slaven, spotten met hun verwachtingen en loochenden de macht van hun God. Ze wezen op hun positie als slavenvolk en zeiden spottend: 'Als uw God rechtvaardig en barmhartig is, en machtiger dan de goden der Egyptenaren, waarom bevrijd Hij u dan niet?' Ze wezen op hun eigen toestand. Ze aanbaden goden, die door de Israëlieten afgoden werden genoemd, en toch waren ze een rijk en machtig volk. Ze zeiden, dat hun goden hen gezegend hadden met voorspoed, en hun de Israëlieten als slaven gegeven hadden, en ze beroemden zich op hun macht de aanbidders van Jehova te kunnen verdrukken en verdelgen. Farao zelf beroemde zich op het feit, dat de God der Hebreeën hen niet uit zijn hand kon verlossen. Dergelijke woorden vernietigden de hoop van velen in Israël. Hun lot kwam velen voor, zoals de Egyptenaren hun dat voor ogen hielden. Het was een feit, dat ze slaven waren en moesten verdragen, wat hun wrede meesters hen verkozen op te leggen. Hun kinderen waren opgejaagd en gedood, en hun eigen leven hun een last geworden. Toch aanbaden ze de God des hemels. Als Jehova werkelijk boven alle andere goden stond, zou Hij hen niet in de macht van de afgodendienaars laten. Maar zij, die trouw waren aan God, begrepen dat dit alles kwam, omdat Israël van God was afgeweken, omdat ze toegegeven hadden aan de omgang met heidense volken en zo tot afgoderij verleid waren. Dat de Here had toegelaten, dat ze slaven waren geworden; en vol vertrouwen gaven ze hun broederen de verzekering, dat Hij spoedig het juk van de verdrukker zou verbreken." *–Patriarchen en Profeten, blz. 227-228.*

B. Met welk argument probeerde Mozes zich te verontschuldigen, toen de Heer hem zei opnieuw met Farao te spreken? Exodus 6:10-12.

5. God stuurt tekenen en wonderen

A. Toen de Heer Mozes bemoedigde om naar Farao terug te keren, wat zei Hij toen, dat Hij zou vermenigvuldigen in Egypte, en wat zou de reactie van de Egyptenaren zijn? Exodus 7:1-5.

"Voor de komst van elke plaag moest Mozes de aard en de gevolgen ervan beschrijven, opdat de koning zichzelf daarvoor zou kunnen bewaren, als hij dat wenste. Elke verworpen bestraffing zou gevolgd worden door een zwaardere, tot zijn trotse hart vernederd zou zijn en hij zou erkennen, dat de Schepper van hemel en aarde de ware en levende God is.

God zou Zijn eigen naam verheerlijken, zodat andere volken zouden horen van Zijn macht en zouden beven voor Zijn machtige daden, en Zijn volk zich zou afwenden van hun afgoderij om Hem een zuivere eredienst te bewijzen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 229.*

B. Hoe werden de krachten van God en Satan vóór Farao tegenover elkaar gesteld? Exodus 7:8-12. Wat was het doel van Satan om het werk van God te vervalsen?

"Door het werk van God, dat Mozes deed, na te bootsen, hoopte hij niet slecht de bevrijding van Israël te voorkomen, maar tevens een invloed uit te oefenen in de toekomst door het vernietigen van het geloof in Christus' wonderen. Satan tracht voortdurend het werk van Christus na te bootsen, om zijn eigen macht en aanspraken te doen gelden. Hij brengt mensen ertoe een verklaring te zoeken voor de wonderen van Christus, door deze te doen voorkomen als het gevolg van menselijk kunnen en vernuft. Bij velen vernietigt hij aldus geloof in Christus als de Zoon van God, en brengt hen ertoe de genadige uitnodiging door het verlossingsplan te verwerpen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 230-231.*

Vrijdag Terugblik 17 januari

1. Hoe tonen wij soms dezelfde trots als Farao?
2. Op welke manier is de Sabbat een onderscheidingsteken voor Gods volk nu?
3. Waarom waren zo veel Israëlieten onwillig Egypte te verlaten? Waarom zijn zo velen van ons nu onwillig om wereldse gebruiken en ideeën los te laten?
4. Waarom had God de Israëlieten toegestaan slaven te worden?
5. Waarom probeerde Satan de wonderen van God te vervalsen?

DE PLAGEN VAN EGYPTE

“Waarom toch zoudt gij uw harten verzwaren, gelijk de Egyptenaars en Farao hun hart verzwaard hebben? Hebben zij niet, toen Hij wonderlijk met hen gehandeld had, hen laten trekken, dat zij heengingen?” (1 Samuël 6:6).

“God vernietigt geen mens. Wie vernietigd wordt, heeft dat aan zichzelf te wijten. Iedereen, die de stem van het geweten het zwijgen oplegt, zaait het zaad van ongeloof, en dit zal absoluut een oogst voortbrengen.” *–Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 48.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 230-238.

Zondag — 19 januari

1. Een protest tegen gevoelloze aanbidding

A. Wat was de eerste plaag en waarom werd deze gezonden? Exodus 7:14-21.

“Tijdens de plagen in Egypte was Farao nauwgezet in zijn bijgelovige toewijding aan de rivier en bezocht deze elke ochtend, en terwijl hij op zijn oever stond, bood hij lof en dank aan het water, vertelde het grote goede, dat het had gerealiseerd, en vertelde het water van zijn grote kracht; dat zij zonder dit niet konden bestaan; want hun landerijen werden erdoor bewaterd en het leverde vlees voor hun tafels.” *–Spiritual Gifts 4a, blz. 54-55.*

B. Wat was de tweede plaag en hoe koos God ervoor de gevolgen van deze plaag weg te nemen? Exodus 8:2-14.

“De kikvors werd door de Egyptenaren beschouwd als heilig en ze wilden ze niet vernietigen; maar de glibberige dieren waren nu onverdraaglijk geworden…

De Here had kunnen maken, dat ze in een ogenblik waren veranderd in stof, maar Hij deed het niet, zodat de koning en zijn volk niet zouden kunnen spreken van toverij of bezweringen, zoals de tovenaars dat deden.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 231-232.*

2. God zorgt voor hetgeen van Hem is

A. Hoe maakte de Heer een onderscheid bij hen, die door de vierde plaag werden getroffen? Exodus 8:20-24.

“Vliegen vulden de huizen en zwermden over de grond, zodat het land erdoor geteisterd werd. Deze vliegen waren groot en giftig, en hun steek was buitengewoon pijnlijk voor mens en dier. Zoals voorzegd was, werd het land Gosen niet door deze plaag getroffen.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 232.*

B. Welk verder onderscheid werd door God gemaakt bij de vijfde en negende plagen? Exodus 9:1-6; 10:22-23.

“Een nog zwaardere slag volgde, veepest trof al het Egyptische vee, dat op het land was. Zowel de heilige dieren als de lastdieren, koeien, ossen en schapen, paarden, kamelen en ezels werden gedood. Er was duidelijk verklaard, dat de Hebreeën niet getroffen zouden worden; en toen Farao boden zond naar het land der Israëlieten, bleek de waarheid van Mozes’ woorden. ‘Van het vee der Israëlieten was zelfs niet een stuk gestorven’. Toch bleef de koning hardnekkig.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 232-233.*

*“*Plotseling daalde over het land een duisternis, zo dicht en zwart, dat het leek of men het duister kon voelen. Niet alleen waren de mensen van licht verstoken, maar ook was de atmosfeer zo drukkend, dat de ademhaling bemoeilijkt werd. ‘Niemand kon een ander zien, noch van zijn plaats opstaan; maar alle Israëlieten hadden licht, waar ze woonden’. De zon en de maan waren voorwerpen van aanbidding voor de Egyptenaren; in deze geheimzinnige duisternis werden mensen en goden getroffen door de macht, die zich had ingezet voor de zaak van hun slaven.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 237.*

C. Welke zorg beloofde de Heer, dat Zijn volk zou hebben? Deuteronomium 32:43; Psalm 103:8. Hoe werd deze zorg later uitgebreid tot de Egyptenaren tijdens de negende plaag?

“Vreeswekkend echter als dit alles was, toch is dit oordeel een bewijs van Gods medelijden en Zijn tegenzin om te verderven. Hij zou het volk tijd geven om na te denken en zich te bekeren alvorens Hij de laatste en verschrikkelijkste van alle plagen over hen zou uitstorten.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 237.*

3. De tovenaars erkennen hun nederlaag

A. Wat was de reactie van de tovenaars op de derde plaag? Exodus 8:18-19.

"Op bevel van God strekte Aäron zijn hand uit, en het stof der aarde werd muggen in heel het land Egypte. Farao riep de tovenaars om hetzelfde te doen, maar ze konden het niet. Nu bleek, dat Gods werk boven dat van Satan stond. De tovenaars zelf moesten erkennen: 'Dit is Gods vinger'. Maar de koning stoorde zich er niet aan." *–Patriarchen en Profeten, blz. 232.*

B. Hoe gaf God Mozes de opdracht om de plaag van zweren te introduceren? Exodus 9:8-10. Wat was veel betekenend aan de as, die uit de oven kwam?

"Mozes kreeg nu de opdracht as uit een oven te nemen en dit in de lucht te strooien voor de ogen van Farao. Deze daad had een diepe betekenis. Vierhonderd jaar geleden had God aan Abraham de toekomstige verdrukking getoond van Zijn volk onder het beeld van een rokende oven en een brandende fakkel. Hij had verklaard, dat Hij hun verdrukkers met Zijn oordelen zou bezoeken, en de gevangenen met grote have zou terugbrengen. In Egypte had Israël lang gezucht in de oven der beproeving. Deze daad van Mozes was voor hen de verzekering, dat God gedacht aan Zijn verbond, en dat de tijd voor hun bevrijding was gekomen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 233.*

C. Welk effect hadden de zweren op de tovenaars? Exodus 9:11.

"Toen de as in de lucht werd geworpen, verspreidden de fijne deeltjes zich over het hele land van Egypte, en waar het neerkwam, veroorzaakte het zweren, die als puisten uitbraken bij mens en dier. Tot nu toe hadden de priesters en de tovenaars Farao aangemoedigd in zijn hardnekkigheid, maar nu kwam een oordeel, dat ook hen trof. Getroffen door een afschuwelijke en pijnlijke ziekte konden ze, waar hun voorgewende macht hen slechts bespottelijk maakte, niet langer strijden tegen de God van Israël. Heel het volk moest de dwaasheid zien van het vertrouwen in de tovenaars, die niet eens hun eigen persoon konden beschermen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 233.*

4. de Egyptenaren zijn angstig

A. Hoe waarschuwde God de Egyptenaren in genade betreffende de zevende plaag, en wat waren de gevolgen? Exodus 9:18-21.

"Regen of hagel was iets ongewoons in Egypte, en een storm zoals voorzegd was, had men nog niet eerder meegemaakt. Het bericht verspreidde zich snel, en allen, die het woord des Heren geloofden, brachten hun vee naar binnen, terwijl zij, die de waarschuwing verachtten, hun vee op het veld lieten. Zo werd te midden van Gods oordelen Zijn genade gezien, werd het volk op de proef gesteld, en het bleek hoevelen ertoe gekomen waren God te vrezen door de blijken van Zijn macht…

Verwoesting en schade tekenden het pad van de engel des verderfs. Alleen het land Gosen bleef gespaard. Aan de Egyptenaren werd getoond, dat de aarde onder de heerschappij van de levende God staat, dat de elementen luisteren naar Zijn stem, en dat de enige veiligheid ligt in gehoorzaamheid aan Hem." *–Patriarchen en Profeten, blz. 235.*

B. Nadat God de Egyptenaren had gewaarschuwd voor de achtste sprinkhanenplaag, wat toonde toen, dat de dienaren van Farao bang waren voor God? Exodus 10:7.

"De raadslieden van de koning stonden verbijsterd. Het volk had grote verliezen geleden door de dood van hun vee. Velen van het volk waren door de hagel gedood. De bossen waren platgeslagen en de oogst was vernietigd. Achter elkaar verloren ze alles, wat ze door de arbeid van de Hebreeën hadden gewonnen. Heel het land werd met hongersnood bedreigd. Vorsten en hovelingen verdrongen zich rond de koning en eisten woedend: Hoe lang zal deze ons tot een valstrik zijn? Laat die mannen gaan om de Here, hun God, te dienen. Beseft gij nog niet, dat Egypte te gronde gaat?" *–Patriarchen en Profeten, blz. 236.*

C. Hoe liet Farao zien, na alles wat er tot nu toe was gebeurd, dat hij nog steeds niet bereid was om heel Israël te laten gaan? Exodus 10:8-11.

"Farao had getracht de Israëlieten door zware arbeid uit te roeien, maar nu gaf hij voor diepe belangstelling te koesteren voor hun welzijn en tedere zorg voor hun kleinen. Zijn werkelijke bedoeling was de vrouwen en kinderen achter te houden als borg voor de terugkeer der mannen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 237.*

5. Rebellie is een keuze

A. Wat was het effect op Farao van elk opeenvolgend oordeel van God? Exodus 9:7, 35; 10:3.

"God spreekt tot de mens door Zijn dienstknechten, waarschuwt, vermaant en bestraft de zonde. Hij geeft een ieder de gelegenheid om zijn dwalingen te verbeteren, voor ze vastgeroest raken in het karakter; maar als men weigert zich te laten gezeggen, komt geen goddelijke macht tussenbeide om in te gaan tegen de handelingen van de mens. Hij vindt het steeds gemakkelijker om dezelfde weg te volgen. Hij verhardt zijn hart tegen de invloed van de Heilige Geest. Een verder verwerpen van het licht brengt hem daar, waar een krachtiger invloed niet langer in staat zal zijn een blijvende indruk achter te laten." – *Patriarchen en Profeten, blz. 234.*

B. Met wat is deze zonde te vergelijken, toen Farao ervoor koos opstandig te zijn tegen God, en wat is altijd het gevolg van zo'n keuze? 1 Samuël 15:23 (eerste deel); Spreuken 28:14.

"Wie een verstoktheid als van een ongelovige openbaart, en onverschillig is voor Gods waarheid, oogst slechts datgene, wat hij zelf gezaaid heeft. Op deze wijze komen velen ertoe met kille onverschilligheid te luisteren naar de waarheden, die eenmaal de ziel hebben ontroerd. Ze hebben onachtzaamheid en weerstand tegen de waarheid gezaaid en de oogst, die ze binnenhalen, is overeenkomstig." –*Patriarchen en Profeten, blz. 234.*

Vrijdag — Terugblik — 24 januari

1. Hoe werd getoond, dat de goden van Egypte ondergeschikt waren aan de God van de hemel tijdens de eerste en tweede plaag?
2. Hoe toonde God tijdens de plagen Zijn zorg voor zowel Zijn volk als de Egyptenaren?
3. Hoe gaven de luizen en de zweren een nederlaag voor de tovenaars?
4. Hoe lieten de Egyptenaren zien, dat zij Gods Woord geloofden aangaande de komende hagelplaag? Hoe laten wij geloof in Gods Woord zien?
5. Welke twee houdingen leiden tot ongeloof?

Eerste Sabbatgaven voor de Zending van Tanzania

Tanzania is een Oost Afrikaans land, dat bekend staat om de uitgestrekte wildernis. Ze omvatten de vlaktes van Serengeti Nationaal park, een safari mekka (bevolkt door olifanten, leeuwen, luipaarden, buffels en neushoorns), en Kilimanjaro Nationaal park, de thuisbasis van de hoogste berg van Afrika. Voor de kust liggen de tropische eilanden Zanzibar en Mafia, met een zeepark met walvishaaien en koraalriffen.

Hoewel godsdienstige statistieken niet beschikbaar zijn voor Tanzania, schatten religieuze leiders en sociologen, dat moslim en christelijke gemeenschappen ongeveer even groot zijn, elk 30 tot 40% van de bevolking, de rest bestaat uit beoefenaars van andere wereld geloven, beoefenaars van inheemse godsdiensten en mensen zonder religie. De bevolking was in 2016 55,57 miljoen. De officiële talen van Tanzania zijn Swahili en Engels, hoewel er in totaal 126 lokale talen zijn.

Tanzania is verdeeld in dertig regio's (mkoa), vijfentwintig op het vasteland en vijf in Zanzibar.

De boodschap van opwekking en reformatie bereikte Tanzania via onze broeders en zusters uit Kenia. We werden ook geholpen en nog steeds door onze Duitse broeders en zusters. De Generale Conferentie drukt *de Sabbat Bijbel Lessen* in de Swahili taal door de Rwanda Unie, nabij Tanzania. Swahili wordt gesproken in alle Oost Afrikaanse landen.

Het werk is nu zover, dat we een hoofdkantoor moeten vestigen. Wij geloven, dat Dar es Salaam de beste plaats daarvoor zal zijn. Dar es Salaam, of gewoon Dar, voorheen bekend als Mzizima, is de voormalige hoofdstad en tevens de meest dichtbevolkte stad in Tanzania en een regionaal belangrijk economisch centrum. De stad ligt aan de kust van Swahili en is een van de snelst groeiende steden ter wereld. Dar is een multiculturele stad, de thuisbasis van Afrikaanse Tanzanianen, Arabische en Zuid Aziatische gemeenschappen, Britse en Duitse bannelingen, katholieken, Lutheranen en moslims. Dit is een ideale plek voor ons hoofdkantoor, omdat het ons zendingswerk voor het hele land zal vergemakkelijken.

We doen een beroep op al onze leden van de Sabbatschool over de hele wereld om royaal aan dit project te geven. Bij voorbaat bedankt voor uw hulp. Moge God uw vriendelijkheid voor Zijn werk in Afrika rijkelijk terugbetalen.

Uw broeders en zusters van de Zending van Tanzania

HET PASCHA

"Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelf" (Johannes 6:53).

"De volgelingen van Christus moeten deelhebben aan Zijn ervaring. Ze moeten het Woord van God ontvangen en in zich opnemen, zodat het de drijfveer van leven en daden zal worden. Door de macht van Christus moeten ze naar Zijn beeld veranderen en Gods eigenschappen weerkaatsen. Ze moeten het vlees van de Zoon van God eten en Zijn bloed drinken, anders hebben ze geen leven." *–Patriarchen en Profeten, blz. 241-242.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 239-244.

Zondag 26 januari

1. Een genadevolle waarschuwing

A. Hoe werd Mozes gezien door de Egyptenaren? Exodus 11:3 (laatste deel).

B. Welk oordeel werd voorzegd voor de tiende plaag, en wat zouden Farao en zijn dienaren doen? Exodus 11:1, 4-8; 12:12.

C. Wat kunnen wij leren over Gods karakter door de vele waarschuwingen, die Hij naar de Egyptenaren zond, voordat Hij de tiende plaag zond? 2 Petrus 3:9.

"Het oordeel, waarvoor Egypte was gewaarschuwd, zou ten slotte voltrokken worden. God is lankmoedig en rijk in barmhartigheid. Hij heeft tedere zorg voor de wezens, die naar Zijn beeld geschapen zijn. Als het verlies van hun oogst en hun kudden en kleinvee Egypte tot bekering had gebracht, zouden de kinderen niet gedood zijn; maar het volk had hardnekkig Gods bevel weerstaan, en nu zou de laatste slag vallen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 239.*

"De Heer wil niet, dat enige ziel verloren gaat. Zijn genade kent geen grens." *–The Upward Look, blz. 150.*

2. Het Pascha ingesteld

A. Wie mocht het Pascha lam eten? Exodus 12:43, 48-49.

B. Wat moesten de Israëlieten doen met het bloed, en wat was het doel van die aanwijzing? Exodus 2:7, 13, 23.

"Voor ze de vrijheid kregen, moesten de slaven hun geloof in de grote bevrijding tonen, die bijna hun deel was. Het teken van het bloed moest aan hun huizen worden aangebracht, en ze moesten zichzelf en hun gezinnen afscheiden van de Egyptenaren en in hun eigen huizen blijven. Als de Israëlieten op enige wijze de aanwijzingen, die ze ontvingen, veronachtzaamd hadden, als ze nagelaten hadden hun kinderen afgezonderd te houden van de Egyptenaren, als ze het lam hadden geslacht maar niet de deurposten met het bloed bestreken hadden, of hun huizen verlaten hadden, zouden ze niet bewaard zijn gebleven. Ze mochten oprecht geloofd hebben, dat ze al het nodige gedaan hadden, maar hun oprechtheid zou hen niet redden. Allen, die nalieten acht te slaan op de aanwijzingen des Heren, zouden hun eerstgeborenen door de hand van de verderver verliezen.

Door te gehoorzamen zou het volk blijk geven van hun geloof. Zo moeten allen, die door de verdiensten van het bloed van Christus gered hopen te worden, beseffen, dat ze zelf iets moeten doen om zich te verzekeren van hun zaligheid. Hoewel alleen Christus ons kan verlossen van de straf der overtreding, moeten wij ons afwenden van de zonde en gehoorzamen. De mens moet gered worden door geloof, niet door de werken; toch moet zijn geloof blijken uit zijn werken." *–Patriarchen en Profeten, blz. 242.*

C. Wie moest het werk uitvoeren van het slachten van het Pascha lam en het aanbrengen van het bloed op de deurpost? Exodus 12:21-22. Welke betekenis heeft dit nu voor ons?

"De vader moest als priester van het gezin optreden. En als de vader gestorven was, moest de oudste in leven zijnde zoon de deurpost plechtig met bloed besprenkelen. Dat is een beeld van wat in elk gezin gedaan moet worden. Ouders moeten hun kinderen bij elkaar halen en Christus als Paaslam aan hen voorhouden. Vader moet iedereen in huis aan God wijden en de taak vervullen, die door het feest van Pascha wordt uitgebeeld. Het is gevaarlijk deze plechtige opdracht aan anderen over te laten." *–Het Bijbels Gezin, blz. 265-266.*

3. De betekenis van het Pascha

A. Hoe moesten de Israëlieten het lam en de andere voorzieningen van het Pascha feest eten? Exodus 12:8-11. Welke verandering vond er plaats, nadat zij zich in hun eigen land hadden gevestigd?

"Ten tijde van de verlossing uit Egypte aten de kinderen Israëls het paasmaal staande, de lendenen omgord en met de staf in de hand, gereed voor de reis. De wijze, waarop ze deze inzetting vierden, was in overeenstemming met hun omstandigheden; zij stonden immers op het punt het land Egypte uit te trekken, en ze moesten beginnen aan een pijnlijke en moeitevolle reis door de woestijn. Maar in de dagen van Christus waren de omstandigheden gewijzigd. Zij stonden nu niet op het punt een vreemd land uit te trekken, maar zij waren inwoners van hun eigen land. In overeenstemming met de rust, die hun was gegeven, namen de mensen toen in een liggende houding deel aan het paasmaal." *–De Wens der Eeuwen, blz. 572-573.*

B. Hoe werd de wonderbare bevrijding van de Israëlieten uit Egypte vers in de gedachten gehouden van hun kinderen? Exodus 12:26-27.

"Het Pascha was ingesteld als een herinnering aan de verlossing van Israël uit de slavernij in Egypte. God had verordend dat jaar voor jaar, als de kinderen zouden vragen naar de betekenis van deze instelling, de geschiedenis zou worden verteld. Deze wonderbaarlijke verlossing moest vers in de gedachten van allen bewaard blijven." *–De Wens der Eeuwen, blz. 572.*

C. Wat is de verbinding tussen de Pascha dienst en het Heilig Avondmaal? Welk werk wordt in onze gedachten bewaard door de Heilig Avondmaaldienst? Matthéüs 26:17-19, 26-29; 1 Korinthe 11:26.

"Terwijl Hij (Christus) met Zijn discipelen het Pascha at, stelde Hij hiervoor in de plaats een dienst, die een gedachtenis zou zijn aan Zijn grote offerande. Het nationale feest van de Joden zou voorgoed voorbij zijn. De dienst, die Christus instelde, zou door Zijn volgelingen in alle landen en door alle eeuwen heen worden gehouden… De instelling van het Avondmaal des Heren werd gegeven om de grote verlossing te gedenken, die tot stand kwam als gevolg van de dood van Christus. Tot Hij voor de tweede maal zal komen in macht en heerlijkheid, moet deze inzetting worden gevierd. Het is het middel, waardoor Zijn grote werk steeds in onze gedachten blijft." *–De Wens der Eeuwen, blz. 572.*

4. Het symbool en de essentie

A. Van wie was het Pascha lam een type? Johannes 1:29; 1 Korinthe 5:7.

"God wilde hun leren, dat de gave, die hen met Hem verzoent, voortkomt uit Zijn eigen liefde." *–De Wens der Eeuwen, blz. 83.*

"Het offerlam is een beeld van 'het Lam Gods', waarin onze enige hoop op de zaligheid ligt. De apostel zegt: 'Christus ons Pascha is voor ons geslacht' (1 Korinthe 5:7). Het was niet voldoende, dat het paaslam geslacht werd; het bloed moest aan de deurposten gestreken worden; zo moeten de verdiensten van Christus op de ziel van toepassing worden gebracht. We moeten niet slechts geloven, dat Hij stierf voor de wereld, maar dat Hij stierf voor een ieder van ons. We moeten de waarde van het verzoenend offer op onszelf van toepassing brengen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 241.*

B. Wie wordt gesymboliseerd door het brood en aan welke werkelijkheid moet dit ons herinneren? Johannes 6:47-48, 51.

"Zelfs dit aardse leven danken wij aan de dood van Christus. Het brood, dat wij eten, is gekocht door Zijn gebroken lichaam. Het water, dat wij drinken, werd betaald met Zijn vergoten bloed. Nooit eet iemand, heilige of zondaar, zijn dagelijks voedsel, of hij wordt gevoed door het lichaam en bloed van Christus. Het kruis van Golgotha heeft op ieder brood zijn stempel gedrukt. Het wordt weerspiegeld in iedere waterbron. Dit alles heeft Christus, door het instellen der symbolen van Zijn grote offer, onderwezen. Het licht, dat uitstraalt van de avondmaaldienst in de opperzaal, maakt de voorzieningen voor ons dagelijks leven heilig. De gezinsdis wordt de tafel des Heren, en iedere maaltijd een heilige handeling.

En hoeveel te meer zijn de woorden van Christus waar, wat betreft onze geestelijke natuur. Hij verklaart: 'Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven'. Door het leven aan te nemen, dat voor ons aan het kruis van Golgotha werd uitgestort, kunnen wij een geheiligd leven leiden. En dit leven hebben wij aangenomen door Zijn Woord aan te nemen, door die dingen te doen die Hij heeft geboden. Op deze wijze worden wij één met Hem. (Zie Johannes 6:54, 56-57)…

Deze tekst is in het bijzonder van toepassing op het Heilig Avondmaal. Wanneer het geloof het grote offer van de Here overpeinst, wordt de ziel gelijkgemaakt aan het geestelijk leven van Christus. Die ziel zal door ieder Avondmaal geestelijke kracht ontvangen. De dienst vormt een levende band, waardoor de gelovige met Christus wordt verbonden, en op deze wijze ook met de Vader. Op een bijzondere wijze vormt het Avondmaal een verbinding tussen afhankelijke menselijke wezens en God." *–De Wens der Eeuwen, blz. 578-579.*

5. De tiende plaag, de dood van de eerstgeborene

A. Beschrijf de laatste plaag. Exodus 12:29-30.

_____

_____

B. Hoe werden de Israëlieten uit het land Egypte verdreven? Waarom? Exodus 12:31-33.

_____

_____

"Door heel het gebied van Egypte was de trots van elk gezin weg. De klachten en het gejammer van de rouwklagers vulden de lucht. Koning en hovelingen stonden met bleek gelaat en bevende ledematen door de overweldigende schrik. Farao herinnerde zich, hoe hij vroeger had uitgeroepen: 'Wie is de Here, naar wie ik zou moeten luisteren om Israël te laten gaan? Ik ken de Here niet, en ik zal Israël ook niet laten gaan'. Nu, daar zijn hemeltergende trots tot in het stof vernederd was, ontbood hij des nachts Mozes en Aäron en zei: 'Maakt u gereed, gaat weg uit het midden van mijn volk, zowel gij als de Israëlieten; gaat, dient de Here, zoals gij gezegd hebt. Neemt ook uw kleinvee en uw runderen mee, zoals gij gezegd hebt; maar gaat! En wilt ook mij zegenen'. De koninklijke raadslieden en het volk smeekten eveneens de Israëlieten om het land snel te verlaten, 'want', zeiden ze, 'wij sterven allen'." *–Patriarchen en Profeten, blz. 243-244.*

Vrijdag — Terugblik — 31 januari

1. Hoe toonde God genade in Zijn waarschuwingen vóór elke plaag en vooral vóór de tiende plaag?
2. Hoe illustreert de Pascha dienst, hoe geloof en werken moeten worden gecombineerd? Hoe verhoudt dit zich tot mijn eigen persoonlijk leven?
3. Welke bevrijding herdenkt het Heilig Avondmaal? Waarom moeten wij het regelmatig naleven?
4. Hoe kunnen wij ons voor onze zielen het verlossende bloed van Christus toe-eigenen?
5. Hoe wachten wij, zoals Farao, soms totdat God ons heeft vernederd, voordat wij Zijn stem gehoorzamen?

EGYPTE VERLATEN

"En het geschiedde aan het einde van de vierhonderd dertig jaren, zo is het juist op dezelfde dag geschied, dat al de legers des Heeren uit Egypteland gegaan zijn" (Exodus 12:41).

"Maar evenals de sterren in de vaste baan van hun aangewezen weg kennen ook Gods plannen geen haast en geen uitstel." *–De Wens der Eeuwen, blz. 20.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 245-247.

Zondag — 2 februari

1. Voorbereiding om te vertrekken

A. Wat vroegen de Israëlieten voor hun zware arbeid en lijden in Egypte, en waarom voldeden de Egyptenaren aan hun verzoek? Exodus 12:33, 35-36.

_____

_____

B. Beschrijf het gezelschap, dat Egypte verliet. Exodus 12:37-39.

_____

_____

"Een groot aantal Egyptenaren werden ertoe gebracht om door de manifestaties van de tekenen en wonderen in Egypte te erkennen, dat de God van de Hebreeën de enige ware God was… En ze beloofden van die tijd af de God van Israël te kiezen als hun God. Ze besloten Egypte te verlaten en met de Israëlieten mee te gaan om hun God te aanbidden." *–Bijbelkommentaar, blz. 35-36.*

"En ze gingen uit, 'ongeveer zeshonderdduizend man te voet, ongerekend de kinderen. Ook trok de menigte van allerlei slag met hen mee'. In deze menigte waren niet alleen mensen, die gedreven werden door geloof in de God van Israël, maar een grote meerderheid, die alleen wenste te ontkomen aan de plagen, of die de wegtrekkende stoet volgde uit nieuwsgierigheid en sensatie. Dezen vormden steeds een hinder en een valstrik voor Israël." *–Patriarchen Profeten, blz. 245.*

2. Denkend aan het tijdelijke verblijf

A. Hoe lang woonden Abraham en zijn nakomelingen onder vreemden, en in welke generatie eindigde hun verblijf in Egypte? Exodus 12:40-41; Genesis 15:13-16.

B. Hoe zijn wij ook bijwoners op deze aarde? Hebreeën 11:13-16.

"Door hun werken getuigden zij (de discipelen) voortdurend, dat deze wereld niet hun thuis was; hun burgerschap was boven; zij zochten een beter land, ja een hemels. Hun gesprekken en genegenheden hadden betrekking op hemelse dingen. Zij waren in de wereld, maar niet van de wereld; in geest en praktijk waren zij gescheiden van haar normen en gewoonten. Hun dagelijkse voorbeeld getuigde, dat zij leefden voor de eer van God. Hun grote belang, zoals dat van hun Meester, was de redding van zielen." *–Lift Him Up, blz. 325.*

C. Welke eis heeft God bij de herdenking van het Pascha gesteld aan de eerstgeborene van mens en dier? Exodus 13:2, 11-15; Numeri 3:13. Welke les leerde deze wet?

"Verder zouden de eerstgeborenen van mens en dier de Here toebehoren, en slechts door een losprijs vrijgekocht worden, als blijk van erkenning dat, toen de eerstgeborenen in Egypte omkwamen, die van Israël zeer terecht aan hetzelfde lot hadden blootgestaan, als ze niet door een genadig zoenoffer gespaard waren gebleven." *–Patriarchen en Profeten, blz. 240.*

"Nadat de tempeldienst was ingesteld, koos de Here de stam van Levi, in plaats van de eerstgeborenen van geheel Israël, om dienst te doen in het heiligdom. Maar de eerstgeborenen moesten nog als het eigendom des Heren worden beschouwd, en zij moesten door een losprijs worden teruggekocht.

Zo kreeg de wet voor de voorstelling van de eerstgeborenen een bijzondere betekenis. Terwijl het een herinnering was aan de wonderbaarlijke verlossing van de kinderen Israëls uit Egypte door de Here, duidde het ook op een grotere verlossing, die door de eniggeboren Zoon van God tot stand zou worden gebracht. Zoals het bloed, dat op de deurposten was gesprenkeld, de eerstgeborenen van Israël had gered, zo heeft ook het bloed van Christus macht om de wereld te redden." *–De Wens der Eeuwen, blz. 32.*

3. Gods leiding volgen

A. Welk verlangen van Jozef vervulden de Israëlieten, toen zij uit Egypte vertrokken? Genesis 50:25; Exodus 13:19.

"Toen ze Egypte verlieten, namen de Israëlieten een kostbare erfenis mee, in het gebeente van Jozef, dat zo lang gewacht had op de vervulling van Gods belofte, en dat tijdens de duistere jaren van slavernij een gedenkteken aan Israëls bevrijding was geweest." *– Patriarchen en Profeten, blz. 246.*

B. Waarom volgden zij een lange omweg in plaats van rechtstreeks naar het beloofde land te worden geleid? Exodus 13:17-18.

"In plaats van de kortste weg te nemen naar Kanaän, die voerde door het land der Filistijnen, leidde de Here hen naar het zuiden, naar de oevers van de Rode Zee… Als ze getracht hadden door het land der Filistijnen te trekken, was hun voortgang wellicht gestuit, want de Filistijnen, die hen beschouwden als slaven, die aan hun meesters ontvlucht waren, zouden niet geaarzeld hebben hen te bestrijden. De Israëlieten waren jammerlijk toegerust voor een ontmoeting met dat machtige en krijgszuchtige volk. Ze wisten weinig van God en hadden slechts een klein geloof, en zouden verschrikt en ontmoedigd geworden zijn. Ze waren ongewapend en niet gewend aan de strijd, hun geest was neerslachtig door de lange slavernij, en ze werden gehinderd door vrouwen en kinderen, runderen en kleinvee. Door hen in de richting van de Rode Zee te leiden openbaarde de Here Zich zowel een God van medelijden als van een gezond oordeel." *–Patriarchen en Profeten, blz. 246.*

C. Als God ons soms lijkt te leiden op een manier, die wij niet begrijpen, zoals Hij deed met de kinderen van Israël, wat moeten wij dan bedenken? Johannes 13:7.

"Vaak lijken onze beproevingen bijna ondraaglijk, en zonder hulp van God zijn deze inderdaad ondraaglijk. Tenzij wij op Hem vertrouwen, zullen wij bezwijken onder de last van verantwoordelijkheden, die alleen droefheid en leed brengen. Maar als wij ons vertrouwen op Christus stellen, zullen wij niet onder beproeving bezwijken. Als alles donker en onverklaarbaar lijkt, moeten wij op Zijn liefde vertrouwen; wij moeten de woorden herhalen, die Christus gesproken heeft tot onze zielen: 'Wat Ik doe, weet u nu niet; maar gij zult het later weten'." *–My Life Today, blz. 184.*

4. Zichtbare tekenen van Gods leiding

A. Van welke plaats begonnen de kinderen van Israël hun reis? Waar maakten zij hun eerste en tweede stop? Exodus 12:37; 13:20.

B. Wat stuurde God om Zijn volk te begeleiden op hun reis overdag en 's nachts? Exodus 13:21-22; Psalm 105:39.

"De standaard van hun onzichtbare Leider ging steeds voor hen uit. Overdag wees de wolk hun de weg en breidde zich als een scherm uit boven het leger. Ze diende als bescherming tegen de brandende hitte, en verschafte door haar koelte en vochtigheid dankbare verfrissing in de verdroogde, dorstige woestijn. In de nacht werd ze een vuurzuil, die hun kamp verlichtte en hen bij voortduring verzekerde van Gods tegenwoordigheid." *–Patriarchen en Profeten, blz. 246.*

C. Hoe laat Jesaja Gods zorg zien voor Zijn volk in de laatste strijd, als zij hun hemelse tehuis naderen? Jesaja 4:5-6.

"In een van de mooiste en meest vertroostende gedeelten van de profetieën van Jesaja wordt verwezen naar de wolk- en vuurkolom om Gods zorg voor Zijn volk voor te stellen in de laatste strijd met de machten van het kwaad: 'Dan zal de Here over het gehele gebied van de berg Sion en over de samenkomsten die daar gehouden worden, des daags een wolk scheppen en des nachts een schijnsel van vlammend vuur, want over al wat heerlijk is, zal een beschutting zijn. En er zal een hut zijn tot een schaduw des daags tegen de hitte, en tot een schuilplaats en een toevlucht tegen stortbui en regen' (Jesaja 4:5-6)." *–Patriarchen en Profeten, blz. 246-247.*

"In de tijd der beproeving, die ons te wachten staat, zal Gods belofte ten aanzien der veiligheid geplaatst worden op hen, die het woord Zijner lijdzaamheid hebben bewaard… De leeuw van Juda, zo verschrikkelijk voor hen, die Zijn genade verwerpen, zal voor de gehoorzamen en getrouwen het Lam Gods zijn. De wolkkolom, die tot gramschap en schrik zal zijn voor de overtreders van Gods wet, betekent licht en genade en verlossing voor hen, die Zijn geboden hebben bewaard. De arm, die de opstandige zal neervellen, zal sterk zijn om de getrouwe te verlossen. Een ieder, die trouw gebleven is, zal zeker worden gered. 'Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeen vergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste daarvan' (Matthéüs 24:31)." *–Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 7.*

5. Farao achtervolgt Israël

A. Welke instructie en waarschuwing stuurde de Heer aan de Israëlieten met het oog op hun dreigend gevaar? Exodus 14:1-4.

B. Met welke grote kracht achtervolgde Farao de voortvluchtigen, en waar overviel hij hen? Exodus 14:5-9.

"De koning was vastbesloten de Israëlieten te intimideren door een vertoon van zijn macht. De Egyptenaren vreesden, dat hun gedwongen onderwerping aan de God van Israël hen tot een voorwerp van spot voor andere volken zou maken; maar als ze nu met een groot vertoon van macht zouden uittrekken en de vluchtelingen zouden terugbrengen, zouden ze zowel hun eer als de diensten van hun slaven herwonnen hebben." *–Patriarchen en Profeten, blz. 247.*

C. Welke belofte moet ons in onze persoonlijke strijd voor bevrijding van de heerschappij van Satan inspireren met een zekerheid van bevrijding? Jesaja 49:24-25.

"De geesten der duisternis zullen vechten voor de ziel, die eenmaal in hun macht is, maar de engelen van God zullen voor die ziel strijden met een overwinnende kracht. De Here zegt: 'Kan aan een sterke de buit ontnomen worden, of zullen de gevangenen van hem, die in zijn recht is, ontkomen? Zo zegt de Here: Toch worden de gevangenen aan een sterke ontnomen, en ontkomt de buit van een geweldige. Ikzelf zal strijden tegen uw bestrijders en Ikzelf zal uw zonen redden' (Jesaja 49:24-25)." *–De Wens der Eeuwen, blz. 211-212.*

Vrijdag Terugblik 7 februari

1. **Hoe kunnen wij gelijk zijn aan de gemengde menigte in onze motieven om God te dienen?**
2. **Hoe kunnen wij laten zien, dat wij alleen bijwoners op deze aarde zijn?**
3. **Waarom moesten de Israëlieten aan het begin van hun reis de langere weg nemen? Wat moeten wij leren van hun ervaring?**
4. **Hoe zullen de wolk- en vuurkolom opnieuw Gods volk dienen in de komende strijd?**
5. **Wat probeerden de Egyptenaren terug te winnen, toen zij besloten de Israëlieten te achtervolgen?**

DE RODE ZEE OVERSTEKEN

“En Hij schold de Schelfzee, zodat zij uitdroogde, en Hij deed hen wandelen door de afgronden, als door een woestijn” (Psalm 106:9).

“De machtige hand van Christus rolde de wateren van de Rode Zee terug, zodat ze stonden als een muur. Zo maakte Hij een pad door de zee en Israël ging er droogvoets door.” *–Bijbelkommentaar, blz. 36.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten , blz. 247-253.

Zondag 9 februari

1. De angstigen vertroosten

A. Hoe uitten de Israëlieten hun angsten, toen zij de zee voor zich zagen en het leger van Farao achter hen? Exodus 14:10-12.

“De Hebreeën waren gelegerd naast de zee, waarvan de wateren een schijnbaar onneembare hindernis voor hen betekenden, terwijl naar het zuiden een woest gebergte hun verdere voortgang verhinderde. Plotseling zagen ze in de verte de blinkende wapenrustingen en strijdwagens, die de komst van een groot leger aankondigden… Ontzetting vulde de harten van Israël.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 247.*

B. Met welke woorden probeerde Mozes hun angsten te kalmeren? Exodus 14:13-14.

“Mozes was diep getroffen, dat het volk zo weinig vertrouwen in God openbaarde, hoewel ze getuigen waren geweest van Zijn machtige daden voor hen. Hoe konden ze hem de schuld geven van de gevaren en moeilijkheden van hun situatie, terwijl hij alleen maar het duidelijk bevel van God had opgevolgd? Het is waar, dat er geen mogelijkheid was tot uitredding, tenzij God zelf voor hen tussenbeide zou komen om hen te verlossen; maar omdat Mozes hen hier gebracht had op Gods bevel, koesterde hij geen angst voor de gevolgen.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 249.*

2. God maakt een weg om te ontsnappen

A. Welke instructie gaf God aan Mozes met het oog op het dreigende gevaar? Exodus 14:15-18. Hoe gaf Christus Zijn discipelen een vergelijkbare opdracht, wanneer zij zouden omringd zijn door moeilijkheden? Johannes 16:33.

“Christus versaagde niet en werd ook niet ontmoedigd; en de discipelen moesten een geloof van hetzelfde standvastige karakter tonen. Zij moesten werken, zoals Hij had gedaan, steunend op Zijn sterkte. Ofschoon hun weg door schijnbaar onoverkomelijke moeilijkheden zou worden versperd, moesten zij toch in Zijn genade voorwaarts gaan, aan geen ding wanhopende en alle dingen verwachtende.” *–Van Jeruzalem tot Rome, blz. 18.*

B. Hoe maakte de Engel van God een uitweg voor de kinderen van Israël door de zee? Exodus 14:19-22.

“Maar nu verhief de wolkkolom zich majestueus omhoog, en terwijl het Egyptische leger naderde om hen als een gemakkelijke prooi gevangen te nemen, trok de wolk over het leger van Israël, en daalde neer tussen hen en het leger van Egypte. Een muur van duisternis bevond zich tussen hen en hun achtervolgers. De Egyptenaren zagen het kamp der Hebreeën niet meer, de wolk werd voor de Hebreeën een helder licht, en bestraalde heel het leger met de helderheid van de dag.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 249.*

C. Welke les moeten wij leren van deze ervaring? Romeinen 8:31.

“Tijdens elke crisis kan Zijn volk vol vertrouwen uitroepen: ‘Als God vóór ons is, wie zal tegen ons zijn?’ (Romeinen 8:31). Hoe sluw de hinderlagen van Satan en zijn werktuigen ook mogen zijn, God kan ze ontdekken en al hun raadslagen verijdelen. De uiting van het geloof in onze tijd zal dezelfde zijn als de uitspraak van Nehemia: ‘Onze God zal voor ons strijden’; want God staat achter het werk en niemand is in staat uiteindelijk succes te verhinderen.” *–Profeten en Koningen, blz. 395.*

3. Een probleem voor de Egyptenaren

A. Hoe hinderde de Heer het leger van de Egyptenaren? Exodus 14:23-25 (eerste deel); Psalm 77:16-19.

"De Egyptenaren durfden zich te wagen op het pad, dat God voor Zijn volk had bereid, en engelen van God gingen door hun leger en verwijderden hun wagenwielen. Zij werden geplaagd. Hun voortgang was erg traag en zij begonnen problemen te krijgen. Zij herinnerden zich de oordelen, die de God van de Hebreeën over hen in Egypte had gebracht om hen te dwingen Israël te laten gaan, en zij dachten, dat God hen allemaal in de handen van de Israëlieten kon overleveren. Zij besloten, dat God voor de Israëlieten vocht en zij waren vreselijk bang." –*Spiritual Gifts 3, blz. 235.*

B. Toen de Egyptenaren worstelden om de Israëlieten te achtervolgen, wat zeiden zij tegen elkaar? Exodus 14:25 (laatste deel).

C. Wat gebeurde er, zodra de Israëlieten veilig de zee overgestoken waren en Mozes opnieuw zijn staf uitstrekte? Exodus 14:26-30. Hoe zal God een vergelijkbare verlossing voor Zijn volk bewerkstelligen aan de grenzen van het hemelse Kanaän?

"De Egyptenaren werden aangegrepen door verwarring en ontmoediging. Onder de woede van de elementen, waarin ze de stem van een toornig God vernamen, trachtten ze terug te keren naar de oever, die ze verlaten hadden. Maar Mozes strekte zijn staf uit en de opgestapelde wateren stortten brullend, begerig naar hun prooi, ineen en verzwolgen het Egyptische leger in hun diepten. Toen de morgen aanbrak, zagen de scharen van Israël wat er overgebleven was van hun machtige vijanden, de bewapende lichamen die op de oever geworpen waren. Een enkele nacht had hen van de grootste gevaren gebracht naar volkomen bevrijding." –*Patriarchen en Profeten, blz. 250.*

"De hemelse wezens, engelen die uitblinken in kracht, wachten gehoorzaam op Zijn bevel, om zich te verenigen met menselijke agenten; en de Heer zal tussenbeide komen, wanneer de zaken tot zo'n punt zijn gekomen, dat niemand anders dan een goddelijke macht het werk van de satanische agenten kan tenietdoen. Wanneer Zijn volk in het grootste gevaar zal zijn, schijnbaar niet in staat om de macht van Satan te weerstaan, zal God voor hen werken. De uiterste nood van de mens is Gods kans." –*Selected Messages 2, blz. 373.*

4. Een grote verlossing

A. Hoe beschreef de Psalmist de doortocht door de Rode Zee door het volk van Israël? Psalm 77:20-21; 106:8-11.

B. Wat was nodig van de kant van de Israëlieten, zodat God de Rode Zee voor hen zou openen? Hebreeën 11:29.

"In Zijn voorzienigheid leidde God de Hebreeën naar de woestijn bij de zee, om Zijn macht ten opzichte van hun bevrijding te openbaren en de trots van hun verdrukkers te vernederen. Hij had hen ook op een andere wijze kunnen verlossen, maar Hij koos deze wijze om hun geloof te beproeven en hun vertrouwen in Hem te sterken. Het volk was vermoeid en bevreesd, maar wanneer ze achtergebleven zouden zijn, toen Mozes hen beval voorwaarts te gaan, zou God nimmer een weg voor hen gebaand hebben. 'Door geloof zijn zij door de Rode Zee gegaan als over droog land' (Hebreeën 11:29). Door de zee in te gaan bewezen ze, dat ze het woord van God, door Mozes gesproken, geloofden. Ze deden alles, wat in hun macht was, en toen deelde de Almachtige de zee om een weg te banen voor hun voeten." –*Patriarchen en Profeten, blz. 252.*

C. Hoe reageerden de Israëlieten op de wonderbare verlossing, die de Heer voor hen had bereid? Exodus 14:31; Psalm 106:12. Welke les leert deze ervaring ons?

"De grote les, die hier geleerd wordt, geldt voor alle tijden. Dikwijls wordt het pad van de christen omgeven door gevaren, en schijnt het moeilijk de taak te verrichten. De verbeelding ziet naderende ondergang voor ogen, en banden en dood, die wachten. Toch wordt de stem van God duidelijk vernomen: 'Ga voorwaarts'. We moeten aan dit bevel gehoor geven, al kunnen onze ogen de duisternis niet doordringen, en voelen we de koude golven rondom onze voeten. De hinderpalen, die onze vooruitgang hinderen, zullen nooit verdwijnen voor een aarzelende, twijfelende geest. Zij, die wachten met hun gehoorzaamheid tot alle schaduwen van onzekerheid verdwenen zijn en er geen spoor van risico of nederlaag meer bestaat, zullen allemaal niet gehoorzamen.

Het ongeloof fluistert: 'Laten we wachten tot alle hinderpalen verdwenen zijn en we duidelijk kunnen zien, wat voor ons ligt'; maar het geloof dringt erop aan moedig voorwaarts te gaan, terwijl we alle dingen hopen, alle dingen geloven." –*Patriarchen en Profeten, blz. 252-253.*

Donderdag 13 februari

5. Het lied van de overwinning zingen

A. Hoe uitte het volk hun blijdschap? Wat zijn enkele belangrijkste gedachten uit het lied van Mozes? Exodus 15:1-21.

"Dit lied en de grote verlossing, waarvan het spreekt, maakten een indruk, die nooit uit het geheugen van het Hebreeuwse volk verdwenen is. Van tijd tot tijd werd het gezongen door de profeten en zangers van Israël, om te getuigen dat Jehova de kracht en bevrijding is van hen, die vertrouwen in Hem stellen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 251.*

B. Wanneer, waar en door wie zal een soortgelijk lied opnieuw gezongen worden? Openbaring 15:2-4.

"Dit lied behoort niet alleen het Joodse volk toe. Het ziet vooruit naar de ondergang van alle vijanden der gerechtigheid en de uiteindelijke overwinning van het Israël Gods." *– Patriarchen en Profeten, blz. 251.*

"Ze zingen 'een nieuw gezang' vóór de troon, een gezang dat niemand anders kan leren dan de honderd vier en veertig duizend. Het is het lied van Mozes en het lied van het Lam, een overwinningslied. Alleen de honderd vier en veertig duizend kunnen dit lied aanleren; want het is een lied over hun ervaringen. Geen enkele andere groep heeft deze ervaringen ooit gemaakt." *–De Grote Strijd, blz. 598.*

Vrijdag Terugblik 14 februari

1. Waarom was Mozes niet bang bij de Rode Zee? Hoe kan ik zoals hij zijn?
2. Hoe maakte God een uitweg voor de Israëlieten? Hoe heeft Hij soms een uitweg voor u gemaakt?
3. Wanneer zal God ingrijpen om Zijn volk te helpen, dat zich juist aan de grenzen van het hemelse Kanaän bevindt?
4. Waarom koos God ervoor om de Israëlieten in deze moeilijke situatie te brengen? Waarom bevinden wij ons soms op moeilijke plaatsen?
5. Waarom kan het lied van Mozes en het Lam alleen worden gezongen door een speciaal gezelschap?

LESSEN BIJ MARA EN ELIM

"Hij (Mozes) dan riep tot de Heere; en de Heere wees hem een hout, dat wierp hij in het water, toen werd het water zoet. Aldaar stelde Hij het volk een inzetting en recht, en aldaar beproefde Hij het" (Exodus 15:25).

"Zoek de Heer voor wijsheid in elk noodgeval. Smeek Jezus in elke beproeving om u een uitweg uit uw problemen te tonen, dan zullen uw ogen worden geopend om het middel te zien en op uw zaak de genezende beloften toe te passen, die in Zijn Woord zijn vastgelegd." *–Selected Messages 2, blz. 273.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 254-257.

Zondag 16 februari

1. In de woestijn van Sur

A. Hoeveel dagen reisden de Israëlieten door de woestijn zonder water te vinden? Exodus 15:22.

B. Hoe heette de plaats, waar zij water vonden en hoe was het water? Exodus 15:23. Wat betekent 'Mara'? (Hetzelfde vers) (Vergelijk met Ruth 1:20).

"Maar bij het verder reizen vonden ze gedurende drie dagen geen water. De voorraad, die ze hadden meegenomen, was uitgeput. Er was niets om hun brandende dorst te lessen, terwijl ze zich moeizaam voortsleepten over en door de verschroeiende vlakten. Mozes, die met deze omgeving bekend was, wist wat aan de anderen onbekend was, dat te Mara, de dichtstbijzijnde plaats waar bronnen waren, het water niet geschikt was voor gebruik. Met intense spanning sloeg hij de wolk gade, die hen leidde. Met een bezwaard hart hoorde hij blijde kreten: 'Water! Water!'

Mannen, vrouwen en kinderen haastten zich met blijde verwachting naar de bron, toen er een uitroep van teleurstelling werd gehoord uit de schare, het water was bitter." *– Patriarchen en Profeten, blz. 254.*

2. De zegeningen vergeten

A. Wat deed het volk, toen zij dorst begonnen te krijgen? Exodus 15:24;

Psalm 106:13.

"In hun verschrikking en wanhoop verweten ze Mozes, dat hij hen op zulk een weg was voorgegaan, dat Gods tegenwoordigheid in die geheimzinnige wolk zowel hem als hen had geleid. In zijn droefheid over hun verslagenheid deed Mozes, wat zij vergeten hadden: hij riep ernstig tot de Here om hulp." *–Patriarchen en Profeten, blz. 254.*

B. Wat zegt Christus tegen hen, die eerdere zegeningen zijn vergeten in hun ongerustheid voor hun toekomstige behoeften? Lukas 12:29-30.

"Christenen moeten zich niet laten bezighouden met angstige zorg voor de levensbehoeften. Als mensen God liefhebben en gehoorzamen en hun deel doen, zal God in al hun behoeften voorzien. Hoewel uw levensonderhoud misschien moet worden verkregen door het zweet van uw voorhoofd, moet u God niet wantrouwen; want in het grote plan van Zijn voorzienigheid zal Hij elke dag in uw behoefte voorzien." *–Counsels on Stewardship, blz. 227.*

C. Wat toont, dat God ons nooit zal vergeten? Jesaja 44:21; 49:15-16.

"De liefde van Jezus is iets, dat wordt weergegeven, tederder dan zelfs de liefde van een moeder voor haar kind. De meest tedere liefde, die wij kennen, is die van een moeder voor haar kind, maar de liefde van Jezus overtreft deze. Zij kan veranderen in haar genegenheid. Moeders kunnen onvriendelijk worden, maar Jezus zal nooit, nooit zorgeloos of onvriendelijk, of wreed voor Zijn kinderen worden.

Dan zullen wij nooit, nooit wantrouwen en gebrek aan geloof tonen. Zijn liefde is zo sterk, dat het al de genegenheden van Zijn natuur beheerst en Hij al Zijn enorme middelen gebruikt om Zijn volk goed te doen. Zijn liefde is duurzaam, zonder verandering of schaduw van ommekeer. Laat ons nooit God onteren door zo hard te proberen onszelf te bewaren, onze ogen op onszelf te richten en onszelf voortdurend in beeld te houden." *–The Upward Look,*

blz. 180.

"O, hoe gemakkelijk voor ons om God te vergeten, terwijl Hij ons nooit vergeet; Hij bezoekt ons ieder uur met Zijn genade." *–Our High Calling, blz. 314.*

3. Het bitter zoet gemaakt

A. Hoe werden de wateren bij Mara zoet? Exodus 15:25. Welke praktische lessen kunnen wij hiervan leren?

"Voor iedere moeilijkheid heeft God hulp voorzien. Toen Israël in de woestijn bij de bittere wateren van Mara kwam, riep Mozes tot de Heere. De Heere gaf niet één of ander nieuw middel; Hij vestigde de aandacht op dat, wat voor de hand lag. Een struik, die Hij geschapen had, moest in de bron geworpen worden om het water zuiver en zoet te maken. Toen dit gebeurd was, dronk het volk van het water en men werd verfrist. Als wij Hem zoeken, geeft Christus ons in iedere moeilijkheid hulp. Onze ogen zullen geopend worden om de genezende beloften, die in Zijn woord gegeven zijn, te ontdekken. De Heilige Geest zal ons leren, hoe wij elke zegen moeten gebruiken tot tegengif voor verdriet. Voor iedere bittere teug, die ons aan de lippen komt, zullen wij een genezende twijg vinden.

Wij moeten niet toelaten, dat de toekomst, met haar problemen en haar onbevredigende vooruitzichten, onze harten aan het wankelen brengt, onze knieën doet knikken en onze handen verslapt. 'Laat hen Mijn bescherming aangrijpen', zegt de Machtige, 'en vrede met Mij maken; en hij zal vrede met Mij maken' (Jesaja 27:5). Zij, die hun leven aan Zijn leiding hebben overgegeven en tot Zijn dienst bereid zijn, zullen nooit in omstandigheden geplaatst worden, waarvoor Hij geen voorzorgen genomen heeft. Hoe de situatie ook is, als wij Zijn woord doen, hebben wij een Gids om ons de weg te wijzen, wij hebben een Raadsman, wat onze zorgen ook zijn, verlies of eenzaamheid, wij hebben een meevoelende Vriend." *–De Weg tot Gezondheid, blz. 209.*

B. Waar en bij welke andere gelegenheid bestond een soortgelijk probleem, en hoe werd het opgelost? 2 Koningen 2:19-22.

"Het gezond maken van de wateren van Jericho vond plaats, niet door de wijsheid van mensen, maar door Gods wonderlijke tussenkomst…

Door het zout te werpen in de bittere bron, onderwees Elisa dezelfde geestelijke les, die de Heiland eeuwen later meedeelde aan Zijn discipelen, toen Hij zei: 'Gij zijt het zout der aarde' (Matthéüs 5:13). Het zout, dat zich vermengde met de verontreinigde bron, zuiverde het water en bracht leven en zegeningen, waar dit voorheen vloek en dood had gebracht. Als God Zijn kinderen vergelijkt met zout, wil Hij hen onderwijzen, dat het Zijn bedoeling is hen te maken tot voorwerpen van Zijn genade, zodat zij werktuigen kunnen worden in het redden van anderen." *–Profeten en Koningen, blz. 144.*

4. Beloften aan de gehoorzame

A. Wat beloofde de Heer voor Zijn volk te doen, en wat waren de voorwaarden? Exodus 15:26. Zijn er nu vergelijkbare voorwaarden?

"Er zijn voorwaarden, die door allen, die gezond willen blijven, in acht genomen moeten worden. Allen moeten leren, welke deze voorwaarden zijn. Het behaagt de Here niet, wanneer wij onwetend zijn betreffende Zijn wetten, zowel de natuurlijke als de geestelijke. Wij moeten met God samenwerken aan het herstel van de gezondheid voor het lichaam zowel als voor de ziel.

En wij moeten ook anderen leren, hoe zij hun gezondheid kunnen bewaren en terugkrijgen." *–De Wens der Eeuwen, blz. 723.*

B. Welke zekerheid is gegeven aan hen, die ziek zijn? Psalm 103:2-5; Jakobus 5:15-16.

"De verlamde vond in Christus genezing voor zowel ziel als lichaam. Hij had genezing voor de ziel nodig, voordat hij de lichamelijke gezondheid op prijs kon stellen. Voordat lichamelijke ziekte genezen kon worden, moest Christus verlichting in de geest brengen en de ziel van zonde reinigen. Deze les mag niet over het hoofd gezien worden. Ook nu zijn er duizenden, die aan lichamelijke ziekten lijden, die, zoals de verlamde, verlangen naar de boodschap: 'Uw zonden zijn u vergeven'. De last der zonde, met zijn onrust en onvervulde verlangens, is de voedingsbodem van hun ziekten. Zij kunnen geen verlichting vinden, totdat zij tot de Heelmeester van de ziel komen. De vrede, die Hij alleen kan geven, zou nieuwe levenskracht geven aan de geest en gezondheid aan het lichaam." *–De Weg tot Gezondheid, blz. 57.*

C. Waarom moeten wij nauwgezet zijn in onze zorg voor onze lichamen? 1 Korinthe 6:19-20; 10:31.

"De heilige tempel van het lichaam moet zuiver en onbesmet worden bewaard, Gods Heilige Geest mag erin wonen. Wij moeten de eigendommen van de Heer getrouw bewaken, want elk misbruik van onze krachten verkort de tijd, dat ons leven kan worden gebruikt voor de eer van God… Door onze krachten juist te gebruiken in hun breedste omvang in de meest bruikbare dienst, door elk orgaan in gezondheid te houden, door elk orgaan zo te bewaren dat geest, pees en spier harmonieus zullen werken, kunnen wij de meest waardevolle dienst voor God doen." *–My Life Today, blz. 134.*

5. De bronnen bij Elim

A. Nadat de Israëlieten Mara hadden verlaten, waar maakten zij toen hun kamp? Beschrijf de oase, die zij daar vonden. Exodus 15:27.

B. Net zoals God voorzag in voedsel en water voor de Israëlieten op hun reis door de woestijn, hoe belooft Hij te voorzien in de behoeften van Zijn volk vlak voor hun binnengaan in het hemelse Kanaän? Jesaja 33:16; Psalm 37:19.

"De Heer heeft mij herhaaldelijk getoond, dat het tegen de Bijbel is om voorziening te maken voor onze tijdelijke behoeften in de tijd der benauwdheid. Ik zag dat, wanneer de heiligen voedsel verzameld en bij zich of buiten op het veld hadden in de tijd der benauwdheid, wanneer het zwaard, de hongersnood en pestilentie in het land zijn, het door geweld van hen weggenomen zou worden, en vreemdelingen hun velden zouden oogsten. Dan zal het onze tijd zijn om volkomen op God te vertrouwen, en Hij zal ons ondersteunen. Ik zag, dat ons brood en ons water in die tijd gewis zullen zijn, en dat wij geen armoede zullen lijden of hongeren; want God is bij machte om een tafel voor ons toe te richten in de woestijn. Indien nodig zou Hij ons raven zenden om ons te voeden, gelijk Hij met Elia gedaan had, of manna uit de hemel laten regenen, gelijk Hij voor de Israëlieten deed." *–Eerste Geschriften, blz. 57.*

Vrijdag — Terugblik — 21 februari

1. Waarom werd de plaats, waar de kinderen van Israël water vonden, Mara genoemd?
2. Hoe reageerden zij op Gods voorzienigheid door hen naar deze plaats te brengen? Hoe zijn wij soms hetzelfde? Wat moeten wij in plaats daarvan doen?
3. God heeft beloofd, dat wij ons nooit zullen bevinden in een situatie, waarin Hij niet in onze behoeften heeft voorzien. Onder welke voorwaarden is dit waar?
4. Waarom is het zo belangrijk om nu Gods gezondheidswetten te houden?
5. Wat heeft God beloofd om voor Zijn volk te zorgen vlak voor hun binnengaan in het hemelse Kanaän?

BROOD UIT DE HEMEL

“En de kinderen Israëls aten Man veertig jaren, totdat zij in een bewoond land kwamen; zij aten Man, totdat zij kwamen aan de grens van het land Kanaän” (Exodus 16:35).

“Gedurende veertig jaren werden ze (de Israëlieten) dagelijks aan Gods nimmer falende zorg en tedere liefde herinnerd door deze wonderbaarlijke voorziening. Om te spreken met de Psalmist: ‘Hij … schonk hun hemelkoren; brood der engelen at ieder’, dat wil zeggen, voedsel, door engelen aan hen gegeven.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 259.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 257-260.

Zondag 23 februari

1. Opnieuw mopperen en klagen

A. Waarom mopperden de Israëlieten opnieuw, toen zij in de woestijn van Sin kwamen? Exodus 16:1-3.

“Tot nu toe hadden ze nog geen honger geleden; in hun huidige behoeften was voorzien, maar ze vreesden voor de toekomst. Ze konden niet begrijpen, hoe deze talrijke menigte onderhouden kon worden op haar reis door de woestijn, en in hun verbeelding zagen ze reeds, hoe hun kinderen omkwamen van gebrek. De Here liet toe, dat de moeilijkheden hen omringden, en hun voorraden opraakten, opdat hun harten zich zouden wenden tot Hem, die tot nu toe steeds hun Bevrijder was geweest. Als ze in hun nood Hem zouden aanroepen, zou Hij hun bewijzen geven van Zijn liefde en zorg. Hij had beloofd dat, wanneer ze Zijn geboden zouden gehoorzamen, geen ziekte hen zou treffen, en het was zondig ongeloof van hun kant om te vrezen, dat zij of hun kinderen van honger zouden sterven…

Ze zagen en voelden slechts hun tegenwoordige ongemakken en beproevingen; en in plaats van te zeggen: ‘God heeft grote dingen voor ons gedaan; terwijl we slaven zijn geweest, maakt Hij een grote natie van ons’, hadden ze het over de moeilijke weg, en vroegen zich af, waar hun vermoeiende pelgrimstocht zou eindigen.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 255-256.*

2. De mopperaars vermaand

A. Wat voorzag de Heer en hoe testte Hij het volk bij het verschaffen van hun dagelijkse voorzieningen? Exodus 16:4-5.

B. Wat was het antwoord van Mozes en Aäron op het onredelijke gemopper van het volk? Exodus 16:6-10.

“Mozes gaf de vergadering de verzekering, dat in hun noden zou worden voorzien: ‘In de avondschemering zult gij vlees eten en in de morgen zult gij met brood verzadigd worden’. En hij voegde eraan toe: ‘Want wat zijn wij, dat gij tegen ons mort? Niet tegen ons was uw gemor, maar tegen de Here’. Verder moest Aäron tot hen zeggen: ‘Nadert voor het aangezicht des Heren: want Hij heeft uw gemor gehoord’. Terwijl Aäron sprak, ‘richtten zij hun blik naar de woestijn, en zie, de heerlijkheid des Heren verscheen in een wolk’. Een heerlijkheid, zoals ze nooit eerder hadden gezien, symboliseerde Gods tegenwoordigheid. Door openbaringen, die hun zintuigen aanspraken, moesten ze een kennis aangaande God verkrijgen. Ze moesten leren, dat de Allerhoogste, en niet een mens als Mozes, hun leidsman was, zodat ze Zijn naam zouden vrezen en Zijn stem zouden gehoorzamen.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 257.*

C. Welke beloften hebben wij nu met betrekking tot onze voedselvoorziening? Filippensen 4:19; Psalm 37:25. Hoe kunnen wij in dit opzicht zijn als de mopperende kinderen van Israël?

“Hoewel aan hun tegenwoordige behoeften wordt voldaan, zijn velen niet gewillig om voor de toekomst op God te vertrouwen, en ze leven in voortdurende angst, dat ze door armoede getroffen zullen worden en hun kinderen gebrek zullen lijden. Sommigen leven altijd in de vrees, dat kwaad hen zal treffen, of ze vergroten de moeilijkheden, die bestaan, zodat hun ogen verblind worden voor de vele zegeningen, waarvoor ze dankbaar zouden moeten zijn. De hinderpalen, die ze tegenkomen, scheiden hen van God, terwijl ze zouden moeten dienen om hen te helpen hun hulp te zoeken bij God, de enige bron van kracht; dit alles is het gevolg van onrust en klagen…

Er moet geen plaats zijn voor dat wantrouwen in God, waardoor we voorbereidingen voor de toekomst tot een hoofdzaak maken, alsof ons geluk afhankelijk zou zijn van deze aardse dingen. Het is niet Gods wil, dat Zijn volk onder zorgen gebukt zou gaan.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 256-257.*

3. God zorgt voor Zijn volk

A. Wat voor voedsel gaf de Heer de Israëlieten ‘s avonds en ‘s morgens bij een gelegenheid en later gedurende een maand? Exodus 16:11-15. Waarom was God zo nauwgezet in het soort voedsel, dat Hij voor hen voorzag?

“Als de Israëlieten het voedsel hadden gekregen, waaraan ze in Egypte gewend waren geweest, zouden zij de onhandelbare geest hebben geopenbaard, die de wereld van onze tijd kenmerkt. In het dieet van mannen en vrouwen uit onze tijd zitten veel zaken, die de Here de Israëlieten niet zou hebben toegestaan te gebruiken. Het menselijk geslacht in onze dagen is een illustratie van wat de kinderen Israëls zouden zijn geweest, als God hun had toegestaan het voedsel te eten, en de gewoonten en gebruiken van Egypte na te volgen.” *–Bijbelkommentaar, blz. 37-38.*

“In Egypte was hun smaak verdorven. God wilde hun eetlust terugbrengen naar een zuivere, gezonde toestand, zodat ze konden genieten van de eenvoudige vruchten, die Adam en Eva in Eden hadden gekregen. Hij stond op het punt hen te brengen in een tweede Eden, een goed land, waar ze konden genieten van de vruchten en granen, die Hij aan hen zou geven. Het was Zijn bedoeling het prikkelend dieet, waarop ze in Egypte hadden geleefd, weg te nemen, want Hij wilde, dat ze volkomen gezond zouden zijn, als ze het goede land, waarheen Hij hen leidde, zouden binnengaan. De omringende heidense volken zouden er dan toe gebracht worden de God van Israël, de God die zulk een wonderbaar werk voor Zijn volk had gedaan, te verheerlijken. Als het volk, dat Hem erkende als de God van hemel en aarde, geen volmaakte gezondheid zou genieten, kon Zijn naam niet verheerlijkt worden.” *–Bijbelkommentaar, blz. 37.*

B. Beschrijf het manna en hoe moest het worden bereid. Exodus 16:31; Numeri 11:7-8.

“De volgende morgen lag op de grond, ‘iets fijns … fijn als rijm op de aarde’. ‘Het was wit als korianderzaad’. Het volk noemde het manna. Mozes zei: ‘Dit is het brood, dat de Here u tot spijze gegeven heeft’. Het volk verzamelde het manna en merkte, dat er voldoende was voor een ieder. Men maalde het in handmolens of stampte het in vijzels en kookte het in potten en bereidde het tot koeken’ (Numeri 11:8). De smaak ervan was als honingkoeken.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 257-258.*

4. Het manna verzamelen

A. Welke aanwijzingen ontving het volk voor het verzamelen van manna? Exodus 16:16-26. Hoe illustreerde het manna de noodzaak van het houden van de Sabbat voor het geven van de wet bij de Sinaï?

“Elke week gedurende hun langdurige omwandeling in de woestijn waren de Israëlieten getuigen van een drievoudig wonder, bedoeld om hen van de heiligheid van de Sabbat te doordringen: een dubbele hoeveelheid manna viel op de zesde dag, op de zevende dag viel niets, en de hoeveelheid, nodig voor de Sabbat, bleef zoet en onbedorven, terwijl alles wat in de loop van de week werd bewaard bedierf.

In de omstandigheden, verbonden met het geven van het manna, hebben we een duidelijk bewijs dat niet, zoals velen beweren, de Sabbat werd ingesteld bij de wetgeving op de Sinaï. Eer de Israëlieten aankwamen bij de Sinaï, begrepen ze, dat de Sabbat voor hen een verplichting was. Door de verplichting om elke vrijdag een dubbele hoeveelheid manna te verzamelen om dit klaar te maken voor de Sabbat, waarop geen manna zou vallen, werd de heiligheid van de rustdag voortdurend voor ogen gehouden.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 259.*

B. Hoe lang duurde de dagelijkse voorziening van manna? Exodus 16:35. Waarom verwijderde God het?

“’Op de veertiende dag van die maand, des avonds’ werd het Pascha in de vlakten van Jericho gevierd. ‘En zij aten, daags na het Pascha, van de opbrengst van het land, ongezuurde broden en geroost koren, op dezelfde dag. En het manna hield op, daags nadat zij van de opbrengst van het land hadden gegeten. Dus hadden de Israëlieten geen manna meer, maar zij aten dat jaar van wat het land Kanaän opleverde’. De lange jaren van hun omzwerven in de woestijn waren voorbij. De voeten van Israël stonden eindelijk in het beloofde land.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 437.*

C. Waarom werd een pot met manna bewaard in de ark van het verbond? Exodus 16:32-33; Hebreeën 9:4.

5. Het eten van manna nu

A. Wat is het manna, dat we nu moeten verzamelen en eten? Jeremia 15:16; Johannes 6:63 (tweede deel). Hoe vaak moeten we dit doen?

"Zijn (Gods) woorden zijn het manna uit de hemel voor de ziel om zich te voeden en om geestelijke kracht te ontvangen. De Bijbel is de grote standaard van goed en fout en kenschetst duidelijk zonde en heiligheid. De levende principes ervan, die als een gouden draad door ons leven lopen, zijn onze enige waarborg in beproeving en verleiding." – *Counsels to Parents, Teachers and Students, blz. 422.*

"Ieder moet tot Christus komen met zijn eigen zielenhonger, ieder moet zijn eigen overtuigingen hebben, de behoefte van zijn eigen ziel voelen, en zelf van Christus leren.

Vervuld met het Brood des Levens kunnen wij niet hongeren naar aardse aantrekkelijkheden, wereldse opwinding en aardse grootheid. Onze godsdienstige ervaring zal van dezelfde orde zijn als het voedsel, waarmee wij ons voeden.

Het voedsel, dat wij tijdens één maaltijd eten, bevredigt ons niet voor altijd. Wij moeten dagelijks deelnemen aan voeding. Zo moeten wij dagelijks het Woord van God eten, zodat het leven van de ziel kan worden vernieuwd. In hen, die zich voortdurend met het Woord voeden, wordt Christus gevormd, de hoop der heerlijkheid. Een nalatigheid om de Bijbel te lezen en te bestuderen brengt geestelijke hongerdood." –*Our High Calling, blz. 209.*

Vrijdag — Terugblik — 28 februari

1. Over wat voor dingen klaagden de kinderen van Israël? Hoe toonde dit een gebrek aan geloof?
2. Wat vergeet ik, als ik mij richt op de moeilijkheden en het kwaad om me heen?
3. Wat gebeurt er, als ik het voedsel eet en de gebruiken volg van Egypte?
Waarom moet ik zo bezorgd zijn over gezond zijn?
4. Hoe benadrukte de voorziening van manna de heiligheid van de Sabbat op Gods volk?
5. Wat zal er met mij gebeuren, als ik mijzelf voed met het Brood des Levens, door het bestuderen van het Woord? Waarom is het zo belangrijk voor mij om dit Brood elke dag te eten?

Eerste Sabbatgaven voor het verlichten van Rampen in de wereld

'Och, dat mij iemand vleugels, als van een duif, gave! Ik zou heenvliegen, waar ik blijven mocht… Ik zou haasten, dat ik ontkwam, van de drijvende wind, van de storm' (Psalm 55:7, 9).

Winderige stormen, hevige stormen, aardbevingen, ongevallen, overstromingen, hongersnoden en branden, de lijst gaat maar door. Dreigen meer van dergelijke rampen aan de horizon?

"De dag van beproeving en zuivering staat voor de deur. Tekenen van een meest verontrustend karakter verschijnen, in overstromingen, in orkanen, in tornado's, in wolkbreuken, in dodelijke ongevallen op het land en op zee, die de nadering van het einde van alle dingen verkondigen. De oordelen van God vallen op de wereld, zodat mensen wakker kunnen worden voor het feit, dat Christus spoedig zal komen." –*The Review and Herald, 8 november 1892.*

"Bij ongelukken en rampen op het land en op zee, in grote vuurzeeën, in felle tornado's en verschrikkelijke hagelbuien, in stormen, overstromingen, cyclonen, vloedgolven en aardbevingen, in elke plaats en in duizend vormen oefent Satan zijn macht uit. Hij veegt de rijpende oogst weg en hongersnood en leed volgen. Hij verleent aan de lucht een dodelijke geur en duizenden vallen weg door de pest. De bezoekingen zullen steeds frequenter en verwoestender worden. De vernietiging zal op mens en dier zijn." –*The Review and Herald, 14 maart 1912.*

Als de grote strijd zo escaleert op onze planeet, wat zou God willen, dat wij doen ten behoeve van de lijdende mensheid? 'Hij heeft u bekend gemaakt, o mens, wat goed is; en wat eist de Heere van u, dan recht te doen, en weldadigheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God?' Een God, die 'lust heeft aan goedertierenheid' (Micha 6:8; 7:18).

In tijden van rampspoed roept de lijdende mensheid om genadevolle daden, om de naakten te kleden, de hongerigen te voeden, om het puin van omvergeworpen gebouwen te repareren, om de genezende balsem op de gewonden aan te brengen. Noodhulp vereist veel geld, alleen door uw genereuze steun aan deze grote nood kan dit gebeuren. Degenen, die genereus voor deze nood geven, zullen ruimschoots worden terugbetaald, want 'zalig zijn de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden' (Matthéüs 5:7).

Namens de Afdeling Rentmeesterschap en Welzijn van de Generale Conferentie

GOD TREFT VOORZIENINGEN VOOR ZIJN VOLK

“Doch de handen van Mozes werden zwaar; daarom namen zij een steen, en legden die onder hem, dat hij daarop zat; en Aäron en Hur ondersteunden zijn handen, de een op deze, de ander op de andere zijde; alzo waren zijn handen vast, totdat de zon onderging” (Exodus 17:12).

“Gelukkig de predikant, die een trouwe Aäron en Hur heeft om zijn handen te versterken, wanneer zij moe worden en om hen hoog te houden door geloof en gebed. Een dergelijke ondersteuning is een krachtig hulpmiddel voor de dienaar van Christus in zijn werk en zal er vaak toe leiden, dat de waarheid glorieus triomfeert.” *–Testimonies 4, blz. 531.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 260-266.

Zondag — 1 maart

1. Het volk moppert weer

A. Hoe mopperden de kinderen van Israël tegen Mozes, toen zij bij Rafidim aankwamen? Waarom? Exodus 17:1-3.

“De Heer leidde hun weg, waar er geen water was, om hen op de proef te stellen, om te zien of zij, na zoveel bewijzen van Zijn macht te hebben ontvangen, hadden geleerd zich tot Hem te keren in hun nood, en berouw hadden van hun vroegere opstandige gemopper tegen Hem. Zij hadden Mozes en Aäron belast met zelfzuchtige motieven om hen uit Egypte te brengen om hen en hun kinderen door honger te doden, dat zij zich verrijkt konden hebben met hun bezittingen. Door dit te doen schreven de Israëlieten aan de mens toe, dat wat zij onmiskenbaar hadden ontvangen, was duidelijk van God alleen, wiens macht onbeperkt is. Deze prachtige manifestaties van de kracht van God zou Hij willen, dat zij Hem alleen dat zouden toeschrijven en Zijn naam op aarde zouden groot maken… Als zij God niet zouden verheerlijken in hun beproevingen en tegenspoed, op hun reizen door de woestijn naar Kanaän in het vooruitzicht, terwijl God hun voortdurend onmiskenbaar bewijs gaf van Zijn macht en heerlijkheid, en Zijn zorg voor hen, zouden zij Zijn naam niet groot maken en Hem verheerlijken, wanneer zij zich vestigden in het land Kanaän, omringd door zegeningen en voorspoed.” *–Testimonies 2, blz. 107.*

Maandag — 2 maart

2. God treft voorzieningen

A. Wat deed Mozes, nadat hij hun klachten had gehoord? Exodus 17:4; Jeremia 29:12.

“De Heere zegt: ‘Roept Mij aan in de dag der benauwdheid’ (Psalm 50:15). Hij nodigt ons uit om aan Hem onze zorgen en noden, onze behoefte aan goddelijke hulp voor te leggen. Hij zegt ons, dat wij moeten aanhouden in het gebed. Zodra er moeilijkheden ontstaan, moeten wij onze oprechte, ernstige smeekbeden tot Hem doen opstijgen. Door onze volharding in het gebed leveren wij het bewijs van ons sterke vertrouwen in God. Het besef van onze nood brengt ons ertoe ernstig te bidden en onze hemelse Vader wordt bewogen door onze smeekbeden.” *–Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 102.*

B. Naar welke plaats en met welke specifieke aanwijzingen zond God Mozes voor water? Hoe werd op wonderbaarlijke wijze in water voorzien? Exodus 17:5-6.

“Verslagen riep Mozes tot de Here: ‘Wat moet ik met dit volk doen?’ God zei hem, dat hij de oudsten van Israël moest meenemen, ook de staf waarmee hij wonderen in Egypte had gedaan, en voor het volk moest uitgaan. En de Here zei tot hem: ‘Zie, Ik zal daar vóór u op de rots bij Horeb staan; dan zult gij op de rots slaan en daaruit zal water tevoorschijn komen, zodat het volk kan drinken’. Hij gehoorzaamde, en water kwam tevoorschijn in een levende stroom, zodat er voldoende was voor het legerkamp. In plaats van Mozes op te dragen zijn staf op te heffen en een of andere verschrikkelijke plaag te doen neerdalen, zoals in Egypte gebeurde, zodat de leiders voor hun morren werden gestraft, maakte de Here in Zijn grote barmhartigheid de staf het werktuig om in hun behoefte te voorzien.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 260-263.*

C. Welke andere namen gaf Mozes aan die plaats, en waarom hernoemde hij deze? Exodus 17:7.

“In hun dorst had het volk God verzocht door te zeggen: ‘Is de Here in ons midden of niet?’ ‘Als God ons hier gebracht heeft, waarom geeft Hij ons dan geen water, behalve brood?’ Het ongeloof, dat ze op deze wijze openbaarden, was misdadig, en Mozes vreesde, dat Gods oordelen op hen zouden vallen. Hij noemde de naam van die plaats Massa, ‘verzoeking’, en Meriba, ‘twist’, als een herinnering aan hun zonde.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 263.*

3. Symbolen van Christus

A. Van wie is de geslagen rots een type? 1 Korinthe 10:4.

"Mozes sloeg de rots, maar het was de Zoon van God, die gehuld in de wolkkolom naast Mozes stond en het levengevend water deed vloeien. Niet alleen Mozes en de oudsten, maar heel de vergadering, die van verre stond, aanschouwde de heerlijkheid des Heren; maar zou de wolk zijn weggenomen, dan waren ze gedood door de verschrikkelijke heerlijkheid van Hem, die daarin woonde*." –Patriarchen en Profeten, blz. 263.*

B. In welke andere betekenis wordt verwezen naar Jezus als een rots? Psalm 94:22; Markus 12:10.

"Met oneindige wijsheid koos God de steen voor de fundering en legde die Zelf neer. Hij noemde die 'een vaste grondslag'. De gehele wereld kan daarop haar lasten en smarten leggen; hij kan ze alle dragen. Men kan er volkomen veilig op bouwen. Christus is 'een beproefde steen'. Hij stelt hen, die op Hem vertrouwen, nooit teleur. Hij heeft iedere beproeving doorstaan. Hij heeft de last van Adams schuld en de schuld van zijn nageslacht gedragen, en is meer dan overwinnaar geworden over de machten der duisternis. Hij heeft de lasten gedragen, die op Hem geworpen worden door iedere berouwvolle zondaar. In Christus heeft het schuldige hart verlichting gevonden. Hij is de vaste grondslag. Allen, die zich van Hem afhankelijk maken, rusten in volkomen veiligheid…

En door verbondenheid met Christus, de levende steen, worden allen, die op deze grondslag bouwen, levende stenen. Vele mensen worden door hun eigen pogingen uitgehouwen, gepolijst en verfraaid; maar zij kunnen geen 'levende stenen' worden, omdat zij niet met Christus verbonden zijn. Zonder deze verbondenheid kan geen mens behouden worden. Indien het leven van Christus niet in ons is, kunnen wij de stormen der verzoeking niet weerstaan." *–De Wens der Eeuwen, blz. 519-520.*

C. Wat wordt gesymboliseerd door het water, dat stroomde uit de geslagen rots? Johannes 4:10-14; 7:37-39.

"Hij, die van het levende water drinkt, wordt een fontein des levens. De ontvanger wordt een gever. De genade van Christus in de ziel is als een bron in de woestijn, die opwelt om allen te verfrissen, en hen, die op het punt staan om te komen, begerig maakt te drinken van het water des levens."| *–De Wens der Eeuwen, blz. 155.*

4. De strijd met Amalek

A. Welk gevaar bedreigde het volk van Israël vervolgens? Exodus 17:8.

"Vanwege de ongehoorzaamheid van Israël en het verlaten van God werd toegestaan, dat zij gebracht werden op nauwe plaatsen en om tegenspoed te lijden; hun vijanden mochten oorlog met hen voeren, hen vernederen en hen ertoe brengen God te zoeken in hun moeilijkheden en benauwdheid. 'Toen kwam Amalek en streed tegen Israël in Rafidim'. Dit vond plaats onmiddellijk nadat de kinderen van Israël zich hadden overgegeven aan hun rebellerend gemopper en aan onterechte, onredelijke klachten tegen hun leiders, die God had geschikt gemaakt en aangesteld om hen door de woestijn naar het land Kanaän te leiden." *–Testimonies 2, blz. 106-107.*

B. Hoe versloeg God de Amalekieten? Exodus 17:9-12.

"Toen de Amalekieten het kamp van Israël in de woestijn kwamen aanvallen, wist Mozes, dat zijn volk niet voorbereid was op de krachtmeting. Hij zond Jozua met een groep soldaten om de vijand te ontmoeten, terwijl hijzelf, met Aäron en Hur, zijn positie op een heuvel met uitzicht op het slagveld innam. Daar legde de man van God de zaak voor Hem neer, die alleen in staat was hun de overwinning te geven. Met de handen uitgestrekt naar de hemel bad Mozes ernstig voor het succes van de legers van Israël. Er werd bemerkt dat, terwijl zijn handen omhoog reikten, Israël de vijand overwon; maar toen zij door vermoeidheid naar beneden gingen, overwon Amalek. Aäron en Hur bleven de handen van Mozes ondersteunen tot de overwinning, volledig en compleet, die zich tot de kant van Israël keerde en hun vijanden werden van het veld verdreven.

Dit voorbeeld moest een les zijn voor heel Israël tot het einde van de tijd, dat God de kracht is van Zijn volk. Toen Israël zegevierde, reikte Mozes zijn handen naar de hemel en bemiddelde voor hen; dus wanneer heel Israël van God zegeviert, is het omdat de Machtige hun zaak onderneemt en hun strijd voor hen vecht. Mozes vroeg niet of geloofde, dat God hun vijanden zou overwinnen, terwijl Israël inactief bleef. Hij leidt al zijn troepen en zendt hen uit, zo goed voorbereid als hun mogelijkheden hen kunnen maken, en dan brengt hij de hele zaak in gebed tot God. Mozes op de berg smeekt de Heer, terwijl Jozua met zijn dappere volgelingen beneden is en zijn best doet om de vijanden van Israël en van God te ontmoeten en terug te drijven." *–Testimonies 4, blz. 530-531.*

5. Amalek is overwonnen

A. Nadat de Amalekieten waren verslagen, welk vonnis werd toen over hen uitgesproken? Exodus 17:14; Deuteronomium 25:17-19.

"De wonderen, die Mozes deed ten aanschouwen van de Egyptenaren, werden een voorwerp van spot bij het volk van Amalek, en de vrees der omringende volken werd belachelijk gemaakt. Ze hadden bij hun goden gezworen, dat ze de Hebreeën zouden verdelgen, zodat niemand zou ontkomen, en ze beroemden zich erop, dat de God van Israël hen niet kon weerstaan. De Israëlieten hadden hen niet bedreigd of hen kwaad aangedaan. Hun aanval was volkomen ongegrond. Ze trachtten Gods volk uit te roeien om op deze wijze hun haat en minachting jegens God tot uiting te brengen…

Toen de mannen van Amalek de vermoeide en onverdedigde rijen van Israël aanvielen, bezegelden ze hun eigen ondergang. God zorgt voor de zwaksten onder Zijn kinderen. Geen enkele daad van wreedheid of verdrukking blijft verborgen voor de hemel. Zijn hand is uitgestrekt als een schild over allen, die Hem liefhebben en vrezen; laten mensen zich hoeden, dat ze deze hand niet treffen, want hij draagt het zwaard der gerechtigheid." *–Patriarchen en Profeten, blz. 264-265.*

B. Wat moeten wij bedenken, als wij nu op dezelfde manier worden vervolgd als Israël werd door de Amalekieten? Matthéüs 5:11-12. Hoe beschouwt God hen, die hun eigen broeders vervolgen?

"Als God zo de wreedheid van een heidense natie bestrafte, wat moet Hij dan met degenen, die, terwijl zij belijden Zijn volk te zijn, met hun eigen broeders, die vermoeide en uitgeputte arbeiders zijn in Zijn werk, strijd voeren?" *–Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 199.*

Vrijdag **Terugblik** **6 maart**

1. Hoe is beproeving en tegenslag een test voor ons nu, zoals het was voor de Israëlieten?
2. Wat openbaart dit, als wij ernstig bidden in moeilijke omstandigheden?
3. Wat is de sleutel om een levende steen te worden?
4. Wat is vaak de oorzaak, dat wij op moeilijke plaatsen worden gebracht?
5. Welke zonde bezegelde Amaleks lot? Hoe zijn wij soms schuldig aan dezelfde zonde?

HET BEZOEK VAN JETHRO

"Doch de schoonvader van Mozes zeide tot hem: … Doch zie gij om, onder al het volk, naar kloeke mannen, Godvrezende, waarachtige mannen, de gierigheid hatende; stel ze over hen, oversten van duizend, oversten van honderd, oversten van vijftig, oversten van tien" (Exodus 18:17, 21).

"In Zijn aanwijzingen aan Mozes heeft de Heer heel duidelijk uiteengezet het karakter van hen, die belangrijke functies als raadgevers moesten vervullen." *–Testimonies to Ministers, blz. 341.*

Aanvullende studie: Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 17-23.

Zondag **8 maart**

1. Een gelukkige hereniging

A. Wie kwam Mozes bezoeken, na de strijd met de Amalekieten, en wie nam hij mee? Exodus 18:1-5.

"Niet ver van de plaats, waar de Israëlieten nu gelegerd waren, woonde Jethro, de schoonvader van Mozes. Jethro had gehoord, hoe de Israëlieten bevrijd waren, en nu ging hij op weg om hen op te zoeken en aan Mozes zijn vrouw en beide zonen te brengen." *–Patriarchen en Profeten, blz. 265.*

B. Toen Jethro Mozes berichtte, dat hij zou komen, wat deed Mozes meteen? Exodus 18:6-7.

"De grote leidsman kreeg bericht door boodschappers, dat hij naderde, en ging vol vreugde uit, hem tegemoet, en na de eerste begroetingen bracht hij hen naar zijn tent. Hij had zijn gezin teruggezonden, toen hij op weg was naar Egypte om het volk uit te leiden, maar nu kon hij zich weer verheugen in hun gezelschap." *–Patriarchen en Profeten, blz. 265.*

2. Het goede nieuws delen

A. Wat vertelde Mozes zijn schoonvader? Exodus 18:8.

B. Hoe reageerde Jethro op het goede nieuws? Exodus 18:9-12.

"Aan Jethro vertelde hij (Mozes) Gods wonderbaarlijke handelwijze met Israël, en de patriarch verheugde zich en zegende de Heere; samen met Mozes en de oudsten bracht hij een offer en er werd een feest gevierd om God te danken voor Zijn barmhartigheid." *–Patriarchen en Profeten, blz. 365.*

C. Als wij deze tijd van delen tussen Mozes en Jethro beschouwen, wat moeten wij dan bedenken, als wij in contact komen met anderen, zowel binnen als buiten de gemeente? Psalm 105:1; 1 Thessalonicensen 5:18.

"De omgang van God met Zijn volk moet vaak worden herhaald. Hoe vaak werden de tekenen geplaatst door de Heer in Zijn omgang met het oude Israël! Opdat zij de geschiedenis van het verleden niet zouden vergeten, gebood Hij Mozes deze gebeurtenissen om te zetten in een lied, zodat ouders hun kinderen deze konden leren. Zij moesten gedenktekens verzamelen en in het zicht zetten. Speciale moeite moest gedaan worden om hen te bewaren, zodat wanneer de kinderen naar deze dingen zouden vragen, het hele verhaal zou kunnen worden herhaald. Zo werden de wonderbaarlijke omgang en de kenmerkende goedheid en genade van God in Zijn zorg en bevrijding van Zijn volk in gedachten gehouden… Voor Zijn volk in deze generatie heeft de Heer gewerkt als een wonderwerkende God… Wij moeten vaak Gods goedheid vertellen en Hem prijzen voor Zijn wonderbare werken…

Laten wij kijken naar de monumentale zuilen, herinneringen aan wat de Heer heeft gedaan om ons te troosten en om ons te redden uit de hand van de vernietiger. Laten wij alle tedere barmhartigheden, die God ons heeft getoond, vers in ons geheugen houden, de tranen die Hij heeft weggevaagd, de pijnen die Hij heeft verzacht, de ongerustheid weggenomen, de angsten verdreven, in de behoeften voorzien, de zegeningen toegekend, aldus onszelf versterkend voor alles wat voor ons is voor de rest van onze pelgrimstocht." *–Conflict and Courage, blz. 364.*

"We ontvangen onophoudelijk de blijken van Gods genade. Maar hoe weinig geven we uiting aan onze dank en hoe weinig prijzen wij Hem voor wat Hij voor ons heeft gedaan." *–Schreden naar Christus, blz.124.*

3. Jethro geeft raad

A. Wat merkte Jethro met betrekking tot het gerechtelijke werk van Mozes, en wat was het antwoord van Mozes? Exodus 18:13-16.

"Terwijl Jethro in het leger vertoefde, zag hij, hoe zwaar de lasten waren, die op Mozes drukten. Orde en tucht te handhaven onder die grote, onwetende en onopgevoede menigte was werkelijk een enorme taak. Mozes was de door hen erkende leider en bestuurder; niet alleen zaken van algemeen belang en de plichten van het volk, maar ook alle twisten, die ontstonden, werden hem voorgelegd. Hij had dit zo geregeld, omdat hij op deze wijze gelegenheid had hen te onderrichten, zoals hij zei: 'Ik maak de inzettingen en wetten Gods bekend'. Maar Jethro ging hier tegenin."*–Patriarchen en Profeten, blz. 265.*

B. Welk raad gaf de godvrezende priester toen aan zijn schoonzoon? Exodus 18:17-23.

C. Wat waren de vier belangrijkste punten, die de bezoeker benadrukte in de selecties van de mannen, die de lasten van Mozes moesten delen? Exodus 18:21 (eerste deel). Welke raad, gegeven aan die uitgekozen bestuurders van de scholen, is net zo nu van toepassing voor de verschillende afdelingen van het werk?

"Waar scholen gesticht worden, moeten verstandige beheerders worden aangewezen, 'kloeke mannen, Godvrezende, waarachtige mannen, de hebzucht hatende', mannen die hun uiterste best zullen doen in de verschillende

verantwoordelijkheden van hun ambt. Zij moeten bekwaam zijn in het zakelijke, maar het is van nog groter belang, dat ze ootmoedig met God wandelen en geleid worden door de Heilige Geest. Zulke mannen zullen door God geleerd worden en zij zullen raad inwinnen bij hun broeders, die mannen des gebeds zijn.

De beheerders van onze scholen moeten werken uit zuivere beweegredenen. In hun onzelfzuchtigheid zullen ze gedenken, dat andere delen van het grote oogstveld dezelfde gerieflijkheden zullen vragen, die gegeven worden aan de school onder hun beheer." *–Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 496-497.*

4. De raad opvolgen

A. Wat antwoordde Mozes op de wijze raad van zijn schoonvader? Exodus 18:24-25.

"De Heere had Mozes grotelijks geëerd en wonderen gedaan door zijn hand; maar het feit, dat hij gekozen was om anderen te onderrichten, was voor hem geen reden de gevolgtrekking te maken, dat hij zelf geen onderricht nodig had. De uitverkoren leider van Israël luisterde gaarne naar de voorstellen van de godvruchtige priester van Midian en aanvaardde zijn plan als een verstandige regeling." *–Patriarchen en Profeten, blz. 266.*

B. Wat leert dit ons over, hoe wij hen moeten behandelen, die ouder zijn en meer ervaring hebben dan wij? Wat maakt hun raad waardevol? Leviticus 19:32; Spreuken 16:31.

"Eerbied moet ook getoond worden voor Gods vertegenwoordigers, voor predikanten, leraars en ouders, die geroepen zijn in Zijn plaats te spreken en te handelen. In de eerbied aan hen getoond wordt Hij geëerd.

God verlangt ook bijzonder minzame eerbied voor bejaarden. Hij zegt: 'De grijsheid is een sierlijke kroon, zij wordt op de weg der gerechtigheid gevonden' (Spreuken 16:31). Zij vertelt van strijd en van behaalde overwinningen; van gedragen lasten en weerstane verzoekingen. Zij vertelt van vermoeide voeten, die hun laatste rust naderen, van plaatsen die weldra open zullen zijn. Leer de kinderen, dat zij daaraan denken en door hun beleefdheid en eerbied zullen zij het pad van de bejaarde effenen, en in hun eigen leven deugd en schoonheid brengen, wanneer zij acht geven op het gebod: 'Voor het grijze haar zult gij opstaan en aan de oude zult gij eer bewijzen' (Leviticus 19:32)." *–Karaktervorming, blz. 246.*

C. Wat was het gevolg van de aanbevolen delegatie van gezag? Exodus 18:26.

"Deze raad werd aangenomen en bracht niet alleen verlichting voor Mozes, maar had als gevolg , dat er een betere orde heerste onder het volk." *–Patriarchen en Profeten, blz. 266.*

5. Mozes' geschiktheid voor leiderschap

A. Net zoals God vereiste, dat degenen onder Mozes bepaalde eigenschappen moesten hebben, wat waren dan de speciale eigenschappen van Mozes? Welke belangrijke eigenschap bezat hij? Numeri 12:3.

"Mozes was een nederig mens; God noemde hem de zachtmoedigste mens op aarde. Hij was edelmoedig, edel, evenwichtig. Hij had geen gebreken en zijn hoedanigheden waren ten volle ontwikkeld. Hij kon met succes zijn medemensen aansporen, omdat zijn leven een aanschouwelijk beeld was van wat de mens kan worden en bereiken met God als Helper; van wat hij anderen leerde, van wat hij wilde, dat ze zouden worden en van hetgeen God van hem vroeg. Wat hij zei, kwam uit zijn hart en sprak tot het hart van de ander. Hij bezat grote kennis en was toch zo eenvoudig als een kind in het openbaren van zijn diepgevoelde medeleven. Begiftigd met een opmerkelijk instinct kon hij onmiddellijk de behoeften van anderen om hem heen beoordelen, alsmede van de zaken, die in slechte staat verkeerden en aandacht vereisten, en hij ging er niet aan voorbij." *–Bijbelkommentaar, blz. 55.*

B. Welke speciale belofte was door Jezus aan de zachtmoedigen gegeven? Matthéüs 5:5.

"Zachtmoedigheid is een kostbare, christelijke eigenschap. De zachtmoedigheid en nederigheid van Christus worden alleen geleerd door het juk van Christus te dragen… Dat juk betekent volledige onderwerping." *–In Heavenly Places, blz. 236.*

Vrijdag — Terugblik — 13 maart

A. Naar welke eigenschappen moeten wij kijken bij het kiezen van leiders in het hedendaagse werk? Moeten zij, die deze eigenschappen missen, gekozen worden?
2. Wat is van groter belang dan zakelijke vaardigheid bij het kiezen van mannen voor verantwoordelijke functies?
3. Wat moeten wij vaak uitspreken in ons contact met anderen? Waarom?
4. Hoe moeten wij onze predikanten, ouders en leraren in het geloof behandelen? Waarom?
5. Waarom waren de vermaningen van Mozes zo krachtig? Wat leert dit mij?

GOD SPREEKT TOT ZIJN VOLK

“Van aangezicht tot aangezicht heeft de Heere met u op de berg gesproken uit het midden van het vuur” (Deuteronomium 5:4).

“Toen de wet werd gesproken, stond de Heere, de Schepper van hemel en aarde, naast Zijn zoon, gehuld in vuur en rook op de berg.” *–Bijbelkommentaar, blz. 39-40.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 265-270.

Zondag — 15 maart

1. Aankomen bij de Sinaï

A. Hoe lang nadat zij Egypte hadden verlaten, kwamen de Israëlieten bij de berg Sinaï? Exodus 19:1-2. Welke openbaring stond God op het punt aan hen te doen?

“Aan alle kanten spraken uitgestrekte, rotsachtige hoogten in hun ontzagwekkende grootheid van eeuwige duur en majesteit. Hier was de geest onder de indruk van ernst en ontzag. De mens gevoelde zijn onwetendheid en zwakte in tegenwoordigheid van Hem, die ‘de bergen woog met een waag, en de heuvelen met een weegschaal’ (Jesaja 40:12). Hier zou Israël de wonderbaarlijkste openbaring, ooit door God aan de mens gegeven, in ontvangst nemen. De Heere had Zijn volk hier bijeengebracht om hen te doordringen van de heiligheid van Zijn eisen, door met eigen stem Zijn heilige wet bekend te maken. Grote en ingrijpende veranderingen moesten tot stand komen; want de ontaarde invloeden van dienstbaarheid en een langdurig contact met afgoderij hadden een indruk achtergelaten op gewoonten en karakter. God was aan het werk om hen op te heffen tot een hogere morele positie, door hen een kennis aangaande Zichzelf mee te delen.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 266-267.*

B. Welke mooie woorden sprak God tot Mozes op de berg en deelde Zijn verlangen voor de Israëlieten en Zijn volk in alle eeuwen? Exodus 19:3-6.

2. Voorbereiding om God te ontmoeten

A. Nadat Mozes met het volk deelde, wat God tot hem had gesproken, wat antwoordde het volk toen? Exodus 19:7-9.

“Mozes keerde terug naar de legerplaats, en nadat hij de oudsten van Israël bij zich geroepen had, herhaalde hij Gods boodschap voor hen. Hun antwoord was: ‘Alles wat de Heere gesproken heeft, zullen wij doen’. Zo gingen ze met God een plechtig verbond aan, waarbij ze beloofden Hem te aanvaarden als hun Meester, waardoor ze in bijzondere zin Zijn onderdanen werden van Zijn gezag.” *–Patriarchen en Profeten, blz. 268.*

“Dit is de belofte, die Gods volk in deze laatste dagen moet afleggen. Hun aanvaarding door God hangt af van een getrouw voldoen aan de eisen van hun overeenkomst met Hem. God omvat in Zijn verbond allen, die Hem gehoorzaam willen zijn.” *–Bijbelkommentaar, blz. 39.*

B. Welke voorbereiding was vereist van het volk om in Gods tegenwoordigheid te verschijnen, toen Hij Zijn wet presenteerde? Exodus 19:10-15. Welke voorzorg moeten wij nemen, voordat wij in de tegenwoordigheid van God in de gemeente verschijnen?

“Die grote en machtige God, die het prachtige Eden heeft geschapen en alles lieflijk erin, is een God van orde, en Hij wil orde en reinheid met Zijn volk…

Er moest niets laks en wanordelijk zijn aan hen, die voor Hem verschenen, toen zij in Zijn heilige tegenwoordigheid kwamen. En waarom was dit? Wat was het doel van al deze zorgvuldigheid? Was het alleen maar om het volk aan te bevelen bij God? Was het slechts om Zijn goedkeuring te verkrijgen? De reden, die mij werd gegeven, was deze, dat een juiste indruk op het volk zou worden gemaakt. Als zij, die dienden in een heilig ambt, zullen nalaten zorg te tonen en eerbied voor God in hun kleding en hun gedrag, zou het volk hun ontzag en hun eerbied voor God en Zijn heilige dienst verliezen. Als de priesters grote eerbied voor God toonden door heel zorgvuldig en heel nauwgezet te zijn, als zij in Zijn tegenwoordigheid kwamen, gaf dit het volk een verheven idee van God en Zijn eisen. Het toonde hun, dat God heilig was, dat Zijn werk heilig was, en dat alles in verband met Zijn werk heilig moest zijn; dat het vrij moest zijn van alles, zoals onzuiverheid en onreinheid; en dat alle verontreiniging moest worden weggedaan van hen, die God naderden.” *–Testimonies 2, blz. 611-612.*

3. In de tegenwoordigheid van God

A. Beschrijf de majesteit en plechtigheid van het tafereel, toen God uit de hemel neerdaalde om tot Zijn volk te spreken. Exodus 19:16-20; Deuteronomium 33:2-3.

"Op de morgen van de derde dag, toen de ogen van heel het volk op de berg gericht waren, was de top bedekt met een dikke wolk, die steeds dichter en donkerder werd en naar beneden daalde, tot de gehele berg gehuld was in duisternis en ontzagwekkende verborgenheid. Toen werd een geluid als van een bazuin gehoord, waardoor het volk werd opgeroepen om God te ontmoeten; en Mozes leidde hen naar de voet van de berg. Vanuit de dikke duisternis flitsten heldere bliksemstralen, terwijl donderslagen weerklonken tegen de omringende hoogten…

Nu hield de donder op; de bazuin werd niet langer gehoord; de aarde werd rustig. Er was een ogenblik van plechtige stilte, en toen werd de stem van God vernomen. Vanuit de dikke duisternis, die om Hem was op de berg, omgeven door een gevolg van engelen, maakte de Heere Zijn wet bekend." *–Patriarchen en Profeten, blz. 269.*

"Door de verkondiging van de Tien Geboden aan de kinderen van Israël met Zijn eigen stem toonde God hun belangrijkheid. In vreselijke grootheid maakte Hij Zijn majesteit en autoriteit bekend als Heerser van de wereld. Dit deed Hij om te benadrukken aan het volk de heiligheid van Zijn wet en het belang ervan deze te gehoorzamen." *–Testimonies 8, blz. 198.*

B. Wat zei de Heer tegen Mozes, toen hij opnieuw naar de top van de berg werd geroepen? Exodus 19:21-25.

"Toen Gods tegenwoordigheid geopenbaard werd op de Sinaï, was de heerlijkheid des Heeren als verterend vuur in de ogen van Israël" *–Patriarchen en Profeten, blz. 304.*

"God is een wezen van oneindige liefde en mededogen, maar Hij verklaart ook van Zichzelf een 'verterend vuur te zijn, ja een jaloers God'." *–The Review and Herald, 14 augustus 1900.*

"Voor de zonde, waar die ook wordt gevonden, is God 'een verterend vuur' (Hebreeën 12:29). In allen, die zich aan Zijn kracht onderwerpen, zal de Geest van God de zonde verteren. Maar wanneer de mensen aan de zonden vasthouden, worden ze ermee vereenzelvigd. Dan moet de heerlijkheid van God, die de zonde vernietigt, hen vernietigen." *–De Wens der Eeuwen, blz. 79.*

4. De wet der liefde

A. Wie sprak de wet uit op de berg Sinaï? Wat deed Hij later met de wet? Deuteronomium 5:4-5; 9:10.

"De wet, die het afschrift is van Zijn karakter, hoeft niemand na te laten deze te begrijpen. De woorden, geschreven door de vinger van God op stenen tafels onthullen zo volmaakt Zijn wil betreffende Zijn volk, dat niemand enige fout hoeft te maken." *–Selected Messages 1, blz. 225.*

B. Wat is het basisprincipe achter de wet? Matthéüs 22:37-39.

"De Tien Geboden, Gij zult, en Gij zult niet, zijn tien beloften, die ons gegeven zijn, als we gehoorzaam zijn aan de wet, die het universum bestuurt. 'Als gij Mij liefhebt, bewaart Mijn geboden'. Hier vinden we, waar het 0betreffende Gods wet om gaat. De voorwaarden voor iedere zoon en dochter van Adam worden hier aangeduid.

De tien geboden, die Christus op de berg Sinaï sprak, waren een openbaring van Gods karakter, en maakten aan de wereld het feit bekend, dat Hij rechtsbevoegdheid had over heel de menselijke erfenis. Die wet der tien geboden van de grootste liefde, die de mensen kan worden getoond, is Gods stem uit de hemel, die aan de mens de belofte geeft: 'Doe dit en ge zult niet vallen onder de heerschappij van Satan'. In die wet is niets, wat negatief is, al lijkt dat zo. Het is DOE, en LEEF." *–Bijbelkommentaar, blz. 41-42.*

C. Hoe tonen oprechte christenen, dat zij de liefde van God in hun hart hebben? 1 Johannes 5:2-3; Romeinen 13:10.

"De liefde van Christus in het hart zal alle haat, zelfzucht en nijd uitbannen, want de wet des Heeren is volmaakt; ze bekeert de ziel. Er schuilt gezondheid in gehoorzaamheid aan Gods Wet. De genegenheid van hen, die gehoorzaam zijn, gaat uit naar God. Door te zien op de Heere Jezus kunnen we worden bemoedigd en dienen wij elkaar. De liefde van Christus wordt uitgestort in onze harten, en er is geen verdeeldheid en twist onder ons." *–Bijbelkommentaar, blz. 42.*

"De wet der liefde vraagt om de toewijding van lichaam, verstand en ziel aan het dienen van God en onze naasten. En dit dienen, waardoor we voor anderen een zegen worden, verschaft onszelf de grootste zegen." *–Karaktervorming, blz. 16.*

5. Een onveranderlijke wet

A. Welke uitwerking had de verkondiging van de wet op het volk? Exodus 20:18-20. Welke uitwerking had deze op Mozes? Hebreeën 12:20-21.

"Het volk van Israël was overweldigd door schrik. De ontzagwekkende macht van Gods woorden scheen meer dan hun bevende harten konden verdragen. Want toen Gods grote maatstaf van recht hun werd voorgehouden, beseften ze als nooit tevoren de aanstootgevende aard van zonde, zowel als hun eigen schuld in het oog van een heilig God. Ze weken terug van de berg in vrees en ontzag." *–Patriarchen en Profeten, blz. 274.*

B. Was er een noodzaak om deze wet te veranderen? Veranderde Jezus deze? Psalm 111:7-8; Matthéüs 5:17-19.

"De wet in de tempel Gods is het model, en de geboden, die in de stenen tafelen zijn gegrift en door Mozes in de Pentateuch zijn opgetekend, zijn een authentiek afschrift… Daar Gods wet een openbaring is van Zijn wil en de uitdrukking van Zijn karakter, moet zij eeuwig blijven bestaan, 'als een getrouwe getuige in de hemel'. Geen enkel gebod is ingetrokken, geen jota of tittel is veranderd. De dichter van de Psalmen zegt: 'Voor eeuwig, o Heere, houdt Uw woord stand in de hemelen'. 'Betrouwbaar zijn al Zijn bevelen, vastgelegd voor immer en altoos' (Psalm 119:89; 111:7-8." *–De Grote Strijd, blz. 404,405.*

Vrijdag — Terugblik — 20 maart

1. Hoe beïnvloedde de natuurlijke schoonheid rond de berg Sinaï de Israëlieten? Waarom is het zo belangrijk om regelmatig tijd in de natuur door te brengen?
2. Welke belofte wil God, dat ik dagelijks aan Hem doe?
3. Waarom sprak God met Zijn eigen stem, toen Hij de Tien Geboden aan de kinderen van Israël verkondigde?
4. Wat is het gevolg van het hebben van de wet der liefde, de liefde van Jezus, in de ziel?
5. Verklaar, waarom de wet onveranderlijk is.

EEN MUUR VAN BESCHERMING

"Welgelukzalig zijn de oprechten van wandel, die in de wet des Heeren gaan" (Psalm 119:1).

"Hij, die begrip heeft voor de verreikende eisen van Gods wet, kan iets begrijpen van de gruwelijkheid van zonde. En hoe verhevener zijn ideeën over Gods eisen zijn, des te groter zal zijn dankbaarheid zijn voor de vergeving, die hem is verleend." *–Our High Calling, blz. 137.*

Aanvullende studie: Patriarchen en Profeten, blz. 265-275.

Zondag — 22 maart

1. De Schepper erkennen

A. Wanneer werd de Sabbat aan de mensheid gegeven? Wat was het doel van de Sabbat? Genesis 2:1-3.

"De Sabbat … moet herdacht en waargenomen worden als het gedenkteken van het werk van de Schepper. Door te wijzen op God als de Schepper van hemel en aarde, onderscheidt hij de ware God van alle afgoden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 272.*

B. Wat zijn enkele algemene richtlijnen voor het oprecht houden van de Sabbat? Jesaja 58:13.

C. Waarom falen wij vaak om onze woorden op de Sabbat te bewaken? Matthéüs 12:34.

"Om de Sabbat te heiligen moeten we onze gedachten zelfs niet laten stilstaan bij dingen van een werelds karakter." *–Patriarchen en Profeten, blz. 272.*

"Maar om de Sabbat heilig te houden moeten de mensen zelf heilig zijn. Door het geloof moeten zij deel krijgen aan de gerechtigheid van Christus." *–De Wens der Eeuwen, blz. 236.*

2. God op de eerste plaats stellen

A. Wat benadrukt God meteen aan het begin van de wet en toont het belang ervan? Exodus 20:3. Hoe laten wij zien, dat wij iets de eerste voorkeur in ons leven geven? Welke andere goden dienen wij vaak?

"Jehova, de Eeuwige, in Zichzelf Bestaande, Ongeschapene, de Bron en Onderhouder van alles, heeft alleen recht op volkomen eerbied en aanbidding.

De mens mag geen enkel ander voorwerp de eerste plaats geven in zijn genegenheid of in zijn dienen. Alles, wat door ons gekoesterd wordt en de neiging heeft onze liefde tot God te verminderen of wat verhindert, dat we Hem de dienst bewijzen, waarop Hij recht heeft, van dat alles maken we een god." *–Patriarchen en Profeten, blz. 270.*

B. Hoe moet onze houding tegenover God zijn? Markus 12:30; Deuteronomium 10:12.

"Het dienen van Christus vereist de hele mens, het hart, de geest, de ziel, de kracht. Hij zal een verdeeld hart niet accepteren. Hij verwacht van ons, dat wij ons best doen." *–This Day with God, blz. 161.*

C. Welke eigenschap is van vitaal belang, als wij een verbinding met God moeten aangaan, waar Hij de eerste plaats inneemt? Galaten 5:6.

"Het geloof, dat helpt om ons in belangrijk contact te brengen met Christus, drukt van onze kant de hoogste voorkeur uit, volkomen vertrouwen, volledige toewijding… Het bewerkt in het leven van de volgeling van Christus ware gehoorzaamheid aan Gods geboden, want liefde tot God en liefde voor de mens zullen het gevolg zijn van een levendige verbinding met Christus." *–In Heavenly Places, blz. 108.*

"(De oprechte gelovige) blijft in Christus en haalt zijn voeding uit Hem.

Deze geestelijke verbinding kan alleen worden gevestigd door de uitoefening van een persoonlijk geloof. Dit geloof moet van onze kant de hoogste voorkeur, volkomen vertrouwen, volledige toewijding uitdrukken. Onze wil moet volledig worden overgegeven aan de goddelijke wil; onze gevoelens, verlangens, interesses en eer, verbonden met de voorspoed van het koninkrijk van Christus en de eer van Zijn zaak, wij ontvangen voortdurend genade van Hem en Christus aanvaardt dankbaarheid van ons." *–My Life Today, blz. 11.*

3. Het wegdoen van zelfzuchtige verlangens

A. Waar komt het zondige verlangen vandaan, dat leidt tot ernstige zonden zoals hebzucht en overspel? Spreuken 4:23; Matthéüs 15:19; 22:37.

"De verleider kan ons nooit dwingen om kwaad te doen. Hij kan geen kracht uitoefenen over iemands geest, tenzij die persoon zichzelf onder zijn macht heeft gesteld. De wil moet toegeven, het geloof moet Christus loslaten, voordat Satan macht over ons kan uitoefenen. Maar ieder zondig verlangen, dat wij koesteren, geeft hem houvast. Ieder punt, waarin wij falen te voldoen aan de goddelijke maatstaf, is een open deur, waardoor Satan kan binnenkomen om ons te verleiden en te vernietigen. En iedere mislukking of nederlaag van ons geeft hem de gelegenheid om Christus te smaden." *–De Wens der Eeuwen, blz. 96.*

"Het tiende gebod raakt de wortel van elke zonde, daar het zelfzuchtig verlangen verbiedt, waaruit elke zondige daad ontspruit. Hij, die in gehoorzaamheid aan Gods wet, zelfs een zondig verlangen naar dat wat aan een ander toebehoort, onderdrukt, zal onschuldig zijn aan een daad, waardoor zijn medeschepselen nadeel zouden ondervinden." *–Patriarchen en Profeten, blz. 274.*

B. Als wij beseffen, dat het slagveld zich in de geest bevindt, wat moeten wij dan doen? Filippensen 2:5-8; Openbaring 3:20.

"Jezus werd een mens om te kunnen bemiddelen tussen mens en God… zodat Hij de oorspronkelijke geest, die hij in Eden verloor door Satans aanlokkelijke verleiding, voor de mens kon herstellen." *–That I May Know Him, blz. 291.*

"Door bekering en verandering moeten mensen de geest van Christus ontvangen." *–That I May Know Him, blz. 134.*

C. Hoe verreikend is gehoorzaamheid aan het zevende gebod? Matthéüs 5:27-28.

"Dit gebod verbiedt niet slechts onzuivere daden, maar ook zinnelijke gedachten en verlangens, of gebruiken, die de neiging hebben ze op te wekken. Niet alleen in het dagelijkse leven wordt reinheid geëist, maar ook in de verborgen gedachten en gevoelens van het hart. Christus, die de verstrekkende verplichting van Gods wet duidelijk maakte, heeft gezegd, dat de onreine gedachte of blik even zondig is als de ongeoorloofde daad." *–Patriarchen en Profeten, blz. 273.*

4. Vernietigende gedachten verwerpen

A. Wat is de wortel, waaruit moord ontspringt? 1 Johannes 3:15. Wat is er nog meer betrokken bij het houden van het zesde gebod?

"Alle onrechtvaardige daden, waardoor het leven verkort wordt; de geest van haat en wraaklust, of het toegeven aan hartstochten, die leiden tot daden van geweld jegens anderen, zelfs het toewensen van kwaad aan anderen (want 'een ieder, die zijn broeder haat, is een mensenmoordenaar'); een zelfzuchtig veronachtzamen van de zorg voor behoeftigen of lijdenden; alle toegeven aan zelfzuchtige neigingen of onnodige ontzeggingen of buitensporige arbeid, die de gezondheid benadeelt, al deze dingen zijn in meer of mindere mate overtredingen van het zesde gebod." *–Patriarchen en Profeten, blz. 273.*

B. Welke eigenschap van het vleselijke hart leidt tot haat, en hoe beïnvloedt deze slechte eigenschap hen, die deze koesteren? 1 Korinthe 3:3; Spreuken 14:30.

"Nijd is het gevolg van trots, en als het gekoesterd wordt, zal het leiden tot haat en uiteindelijk tot moord." *–Patriarchen en Profeten, blz. 594.*

"Nijd is een van de meest verachtelijke trekken van een satanisch karakter. Die tracht steeds zichzelf omhoog te steken door smaad op anderen te werpen. Iemand, die afgunstig is, zal zijn naaste kleineren in de mening zichzelf daardoor te verheffen." *–Bijbelkommentaar, blz. 204-205.*

"Jaloersheid, nijd en kwaad denken zijn een helse schaduw, waardoor Satan uw blik op Christus' karakter tracht te onderscheppen, zodat u door het aanschouwen van het kwaad naar de gelijkenis ervan wordt veranderd." *– Bijbelkommentaar, blz. 212.*

C. Hoe ver moet onze eerlijkheid gaan, als wij echt het achtste gebod willen houden? 2 Korinthe 8:21.

"Het (achtste gebod) veroordeelt diefstal en roof. Het eist strikte eerlijkheid in de kleinste zaken van het leven. Het verbiedt overvragen bij het zaken doen en eist, dat schulden worden betaald. Het zegt, dat elke poging zichzelf te bevoordelen door de onwetendheid, zwakheid of het ongeluk van een ander als oneerlijkheid in de hemelse boeken vermeld staat." *–Patriarchen en Profeten, blz. 273.*

5. De hoogste aardse eer

A. Wat is er speciaal aan het vijfde gebod? Efeze 6:2; Exodus 20:12.

"Ouders hebben recht op een mate van liefde en eerbied, waarop geen ander recht heeft. God Zelf, die op hen de verantwoordelijkheid heeft gelegd voor zielen, die aan hen zijn toevertrouwd, heeft bepaald, dat in de vroege levensjaren ouders de plaats van God bij hun kinderen zullen innemen. Wie het rechtmatig gezag van zijn ouders verwerpt, verwerpt hiermee het gezag van God. Het vijfde gebod eist, dat kinderen niet slechts respect, onderdanigheid en gehoorzaamheid tonen jegens hun ouders, maar ook dat ze hun liefde en tederheid bewijzen, hun lasten verlichten, zorg dragen voor hun goede naam en hen helpen en troosten, als ze oud zijn. Tevens wordt gewezen op eerbied voor evangeliedienaars en heersers en anderen aan wie God gezag heeft verleend." *–Patriarchen en Profeten, blz. 272.*

"Onze verplichting jegens onze ouders houdt nooit op. Onze liefde voor hen, en die van hen voor ons, wordt niet gemeten aan de hand van jaren of afstand, en onze verantwoordelijkheid kan nooit opzij worden gezet." *–My Life Today, blz. 278.*

"Degenen, die Christus oprecht zouden volgen, moeten Hem in het hart laten verblijven en Hem daar als allerhoogste eren. Zij moeten Zijn geest en karakter in hun huiselijk leven weergegeven en hoffelijkheid en vriendelijkheid tonen aan hen, met wie zij in contact komen. Er zijn veel kinderen, die belijden de waarheid te kennen, die hun ouders niet de eer en genegenheid geven, die zij moeten geven aan hen, die maar weinig liefde tonen aan vader en moeder, en nalaten hen te eren door hun wensen te respecteren, of door te proberen hun bezorgdheid te verlichten." *–Sons and Daughters of God, blz. 60.*

Vrijdag — Terugblik — 27 maart

1. Hoe alleen kan ik de Sabbat heilig houden? Wat zullen mijn woorden en daden tonen?
2. Wat zal het gevolg zijn, als ik een levendige verbinding met Christus heb?
3. Wat gebeurt er, wanneer een zondig verlangen wordt gekoesterd, een zondige gedachte blijft hangen?
4. Wat is afgunst? Wat is het gevolg van het koesteren van deze zondige eigenschap?
5. Waarom hebben ouders recht op liefde en respect meer dan enige andere persoon?

Eerste Sabbatgaven

4 januari, voor het hoofdkantoor van het Amazone Veld (ARAM), Brazilië

1 februari, voor de Zending van Tanzania

7 maart, voor het verlichten van Rampen in de wereld